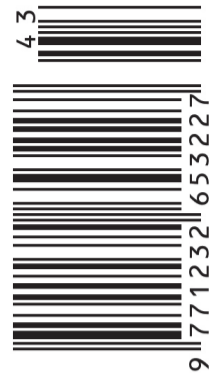

TYGODNIK SANOCKI

TYGODNIKSANOCKI.PL

PISMO SAMORZĄDOWE

/TYGODNIK.SANOCKI

28 PAŹDZIERNIKA 2022 R. | NR 43 (1641) | CENA: 3,50 zł, w tym 5% VAT | nr indeksu 338907 | ISSN 1232-6534 | PKWiU 58.14.11.0 | Nakład 1000 egz.

III Sanockie Forum Gospodarcze

Po raz trzeci Aula Centrum Sportowo – Dydaktycznego Uczelni Państwowej im. Jana Grodka stała się miejscem targów gospodarczych. Tematem forum jest rozwój gospodarczy Sanoka. Forum daje możliwość wymiany doświadczeń środowisk biznesu i samorządu, jego celem jest wypracowanie modelu współpracy, który korzystnie wpłynie na rozwój miasta i regionu.

Gośćmi 3. Forum Gospodarczego są przede wszystkim przedsiębiorcy. Przez dwa dni w sali widowiskowo-sportowej Uczelni można obejrzeć imponującą ekspozycję osiągnięć lokalnych firm – swoje stoiska prezentuje ponad 40 wystawców.

Wśród obecnych na 3. Forum są m.in. Małgorzata Jarońska-Jedynak sekretarz stanu w Ministerstwie Funduszy i Polityki Regionalnej, Jolanta Sawicka wicewojewoda podkarpacka, Eliza Dzwonkiewicz Konsul Generalny RP we Lwowie, Tomasz Kowal wicekonsul Konsulatu Generalnego RP we Lwowie i Akira Tajima radca ambasady Japonii.

SESJA RADY MIASTA SANOKA

Kto nie płaci za śmieci?
Brakuje ponad 2,5 mln zł

3

TOP DANCE OPEN 2022

Marcelina i Antoni
wytańczyli sukces

6

SPORT | CIĘŻARY

Hubert Przybylski brązowym
medalistą tójbojowych MŚ

15

Stowarzyszenie Łączy Nas Sanok

Spacer ścieżką ekologiczno – przyrodniczą w miejskim parku

24 października w parku miejskim odbyła się pilotażowa wycieczka połączona ze szkoleniem nauczycieli szkół podstawowych i przedszkoli. Realizatorem projektu dofinansowanego w ramach programu „Podkarpackie Inicjatywy Lokalne 2021-2023” jest Stowarzyszenie Łączy Nas Sanok.

Wycieczkę poprowadził Piotr Kutniak, przewodnik beskidzki, pracownik wydziału Gospodarki Komunalnej i Ochrony Środowiska UM w Sanoku oraz członek Stowarzyszenia Łączy Nas Sanok. Projekt jest ukierunkowany na działania

proekologiczne. Przed wejściem do parku miejskiego, po stronie II Liceum Ogólnokształcącego znajduje się tablica z mapą, na której można zobaczyć oznakowane poszczególne przystanki ścieżki. Pierwszy przystanek znajduje

się przy schodach sceny amfiteatru i to tam rozpoczynamy swoją podróż po tajemnicach parku. Na każdym z przystanków został posadowiony słupek z kodem QR. Aby móc odkryć, jakie tajemnice skrywa miejsce, należy zeskanować

kod QR (wystarczy mieć do tego czytnik kodów zainstalowany w smartfonie). Zeskanowanie kodu otworzy nam drogę do filmów edukacyjnych o obiektach przyrodniczych. park miejski jest częstym miejscem spotkań młodzieży, rodzin z dziećmi i emerytów, ale to przede wszystkim miejsce, w którym możemy podziwiać liczne i rzadkie gatunki drzew, które znajdują się pod ochroną. Inicjatywa stowarzyszenia ma na celu popularyzację, a także ochronę „Góry Parkowej”. Powstała ścieżka to wspaniała oferta dla szkół, które mogą przeprowadzić zajęcia na świeżym powietrzu, co wpłynie na ich atrakcyjność, ale również poszerzy wiedzę o parku.

– Liczę, że te działania przyczynią się do większego poszanowania przyrody i małej infrastruktury parku. W przyszłości rozszerzymy te działania na inne ścieżki przyrodnicze, których w Sanoku i wokół nie brakuje. W planach jest też utworzenie ogrodu sensorycznego. Zachęcam do ściągnięcia aplikacji i kreatywnego wypoczynku w parku miejskim – komentuje obecny na wycieczce burmistrz.

esw

POZOSTANĄ W PAMIĘCI

Z głębokim żalem i smutkiem
przyjeliśmy wiadomość o śmierci
EDMUNDA HADUCHA

Prezesa Zarządu Podkarpackiego Oddziału
Stowarzyszenia Tradycji Ludowego Wojska Polskiego
Na zawsze pozostanie w naszych sercach i pamięci

Zarząd St. TLWP
i członkowie Oddziału Podkarpackiego w Sanoku

Stowarzyszenie Opieki nad Starymi Cmentarzami

Kwesta na cmentarzu

Stowarzyszenie Opieki nad Starymi Cmentarzami w Sanoku informuje, że wzorem lat ubiegłych będzie kwestować i w tym roku na sanockim cmentarzu w dniu 1 listopada 2022 r.

Skarbona Stowarzyszenia ustanowiona będzie jak zwykle przed Domem Przedpogrzebowym, a od 16.00 do 18.00 w miejsce skarbonek pojawiają się kwestarze z puszkami w dłoniach. Z góry

dziękujemy za składanie ofiar, a zebrane pieniądze jak zwykle przeznaczymy na remont i konserwację kolejnego wartościowego grobu na naszym cmentarzu. (mn)

Łupków

Mała Ojczyzna – Wielka Historia

Mała Ojczyzna – Wielka Historia to przedsięwzięcie realizowane od sierpnia do października 2022 r. przez Fundację Centrum Dialogu Między Religiami i Narodami w ramach programu „Patriotyzm Jutra” dofinansowanego ze środków Muzeum Historii Polski w Warszawie.

Przedsięwzięcie zostało zrealizowane na terenie Zakładu Karnego w Łupkowie. Edukacja historyczna była skierowana przede wszystkim do osadzonych w ZK Łupków, a także funkcjonariuszy SW, regionalistów, historyków. W ramach przedsięwzięcia zorganizowane zostały trzy warsztaty historyczno-praktyczne, podczas których osadzeni wykonali prace plastyczne i literackie dotyczące historii i kultury miejscowości, z których pochodzą. Prace wzięły udział w konkursie i zostały ocenione i nagrodzone, a następnie powstała z nich wystawa.

Ponadto podczas działań w ramach projektu zostały zorganizowane dwa spotkania, podczas których przedstawiono historię wybranych miejscowości z Podkarpacia - Sanoka

i Krosna, z których pochodziła część osadzonych biorących udział w projekcie. Historie tych miejscowości osadzeni poznali w kontekście wydarzeń historycznych, ciekawych historycznych miejsc i ludzi na przestrzeni wieków. Przykłady te posłużyły osadzonym do napisania o hi-

storii ich „Małych Ojczyzn” oraz wykonania prac plastycznych i literackich ich dotyczących. Podczas spotkań autorskie prelekcje dla osadzonych wygłosili historycy i regionaliści: Szymon Jakubowski – redaktor naczelny „Podkarpackiej Historii”, Artur Górecki z Centrum Dialogu

Między Religiami i Narodami, przewodnik Muzeum Budownictwa Ludowego w Sanoku, Joanna Albigowska z Zespołu Szkół nr 1 w Sanoku, dr Joanna Potaczek z Centrum Dialogu Między Religiami i Narodami, ZS nr 1 w Sanoku oraz przewodnik MBL. Podczas spotkań gościliśmy również historyków, regionalistów, osoby zainteresowane tematyką oraz przedstawicieli instytucji zaangażowanych w realizację inicjatywy, m.in. Zofię Woźną z Zaslawia, której ojciec był pilotem w Krośnie, czy dra Stanisława Janusia z Rzeszowa.

Celem projektu była edukacja historyczna, patriotyczna, obywatelska i kulturowa osadzonych, tak by po wyjściu na wolność mogli zgłębiać lokalną wiedzę historyczną, by nie powracać do przestępstw. Istnieje potrzeba dotarcia do osób wykluczonych społecznie przez pryzmat historyczny, aby zainspirować ich do samodzielnego poszukiwania wiedzy w tym zakresie. Wystawa prac osadzonych została wyeksponowana w Zakładzie Karnym w Łupkowie i udostępniona dla innych osadzonych.

dr Joanna Potaczek

**Zarząd Koła Przewodników przy
Oddziale PTTK „Ziemia Sanocka” w Sanoku
serdecznie zaprasza na:**

ZADUSZKI PRZEWODNICKIE
2 listopada 2022 r. (środa)

W programie:

- 16.00 – spotkanie pod Kaplicą Cmentarną przy ul. Rymanowskiej
- 16.15 – spacer po Cmentarzu: modlitwa oraz zapalenie zniczy na grobach zmarłych Koleżanek i Kolegów
- 17.30 – Msza Św. w intencji zmarłych Przewodników i Działaczy Oddziału PTTK „Ziemia Sanocka” w Sanoku

„Nie umiera ten, kto trwa w pamięci żywych”

ks. Jan Twardowski

„Tygodnik Sanocki”

Pismo samorządowe

redakcja@tygodniksanocki.pl

tygodniksanocki.pl

/tygodniksanocki

Wydawca: Miejska Biblioteka Publiczna w Sanoku | Adres redakcji: 38-500 Sanok, ul. Rynek 10, tel. 13-463-16-34, kom. 697 979 971

Redaktor naczelna: Emilia Wituszyńska | Redaguje zespół: Bartosz Błażewicz – b.blazewicz@tygodniksanocki.pl, Dominika Czerwińska – czerwinska-d@wp.pl, Edyta Wilk – edytawilk@tygodniksanocki.pl

Współpracują: Tadeusz Krotos, Lidia Tul-Chmielewska, Szymon Jakubowski

Redakcja techniczna: Andrzej Borowski | Korekta: Teresa Nater

Materiałów niezamówionych redakcja nie zwraca. Zastrzegamy sobie prawo skracania i poprawiania tekstów, własnych tytułów i śródtytułów. W sprawie reklam i ogłoszeń zapraszamy do biura ogłoszeń od poniedziałku do piątku w godzinach od 8.00 do 16.00. Za treść ogłoszeń, reklam i listów redakcja nie odpowiada. Zastrzegamy sobie prawo do odmowy przyjęcia ogłoszenia. Objętość listów nie powinna przekraczać trzech czwartych strony maszynopisu. Teksty opracowane na komputerze przyjmujemy jedynie na nośnikach cyfrowych lub pocztą elektroniczną. Numery archiwalne do nabycia w redakcji. Prenumerata – tel. 13 463 16 34 lub oddział „Ruch” SA.

Biuro Reklam i Ogłoszeń:

tel. 13-463-16-34

Druk:

Polska Press Sp. z o.o. Oddział Poligrafia ul. Domaniewska 45, 02-672 Warszawa Drukarnia w Sosnowcu, ul. Baczyńskiego 25a 41-203 Sosnowiec

LXVIII sesja Rady Miasta Sanoka

Kto nie płaci za śmieci? Brakuje ponad 2,5 mln zł

Ustawa, dzięki której możliwe jest takie rozwiązanie, dopuszcza sytuacje, w których z budżetu miejskiego można przeznaczyć kwotę na dopłatę do systemu zagospodarowania odpadów, jeżeli system nie jest w stanie się zbilansować. Taką decyzję podjęli radni podczas sesji Rady Miasta Sanoka, która odbyła się 25 października. Dlaczego sanocki system nie chce się zbilansować? Mówiła o tym Aneta Kończka-Kucharz, naczelnik Wydziału Gospodarki Komunalnej i Ochrony Środowiska. Wydział przez ostatnie miesiące zlecił kontrole, które wykazały, że na terenie miasta jest wiele nieruchomości, których właściciele, błędnie wypełnili deklaracje i po kontroli okazywało się, że w lokalach zamieszkuje więcej osób, niż zostało to podane w deklaracjach.

Koszty gospodarowania odpadami w 2022 roku

Na koszty składają się koszty zagospodarowania odpadów zmieszanych instalacji w Krośnie, jest to kwota 3,7 mln zł, rekompensata należna gminnemu punktowi zbiórki odpadów segregowanych 3,3 mln zł. Łączny koszt odbioru i transportu odpadów zmieszanych do instalacji w Krośnie oraz koszt odbioru i zagospodarowania odpadów segregowanych przez firmę, która odbiera w roku bieżącym odpady od mieszkańców naszego miasta wynosi ponad 4,4 mln zł. Pozostałe koszty składają się na administrację i edukację ekologiczną – blisko 550 tys. zł. Łącznie to ponad 12 mln zł. Jeżeli chodzi o wpływy, to składają się na nie wpłaty za gospodarowanie odpadami komunalnymi, które wpłacają mieszkańcy – to 9,3 mln zł, dotacja z gminy Sanok

Koszt wywozu śmieci jakie ponosi miasto, a tym samym podatnicy, wynosi ponad 12 mln zł, z tytułu opłat za odpady komunalne miasto otrzymuje ponad 9 mln zł, brakuje ponad 2,5 mln zł, by gospodarka odpadami komunalnymi była zbilansowana. W tym roku, tak jak i w poprzednim radni zdecydowali, że brakująca kwota zostanie pokryta z budżetu miasta.

tytułem prowadzenia w imieniu gminy PSZOK – 280 tys. zł. Po zestawieniu wydatków z dochodami wychodzi, że brakuje 2,5 mln zł na pokrycie kosztów opłat pozyskiwanych z tytułu gospodarowania odpadami.

Działania uszczelniające

W celu weryfikacji poprawności składanych deklaracji o wysokości opłaty za gospodarowanie odpadami komunalnymi, zwłaszcza pod kątem ilości zadeklarowanych osób, podję-

to następujące działania: w listopadzie zeszłego roku wydział rozpoczął kontrolę nieruchomości zamieszkałych w zabudowie wielolokalowej, skontrolowano pięć spółdzielni mieszkaniowych: Autosan, SPGM, Nasz Dom, Sanocką Spółdzielnię Mieszkaniową, Naftowiec. Zakończyła się również kontrola w spółdzielni Nasz Dom i we wspólnocie mieszkaniowej przy ul. Robotniczej. W trakcie czynności kontrolnych sprawdzono wrywkowo 617 lokali

mieszkalnych, w przypadku 131 lokali stwierdzono niezgodności, czyli zbyt duże zużycie wody w stosunku do zadeklarowanej ilości osób. W związku z tym zarządcy tych nieruchomości zostali wezwani do podjęcia czynności wyjaśniających. Kontrole będą prowadzone sukcesywnie w pozostałych spółdzielniach i wspólnotach mieszkaniowych. W celu weryfikacji ilości zamieszkujących osób w poszczególnych lokalach w zasobach wielolokalowych

wprowadzona zostanie poprawka w uchwale w sprawie zmiany wzoru, gdzie zostanie dodany do deklaracji załącznik w postaci wykazu osób zamieszkujących poszczególne lokale. W okresie od stycznia do końca września tego roku wezwano 78 właścicieli nieruchomości zamieszkałych w zabudowie jednorodzinnej w celu złożenia wyjaśnień, co do ilości zadeklarowanych osób. W wyniku wezwań, do wydziału zgłosiło się 69 właścicieli, z czego 44 złożyło deklaracje zwiększające ilość zgłoszonych osób. Podjęte zostały również działania mające na celu przystosowanie aktualnie używanego programu do obsługi gospodarowania odpadami, poprzez wprowadzenie dodatkowych funkcji umożliwiających automatyczną weryfikację deklaracji w oparciu o zużycie wody na konkretnej nieruchomości zamieszkałej w zabudowie jednorodzinnej w stosunku do ilości osób zamieszkujących. W toku jest wdrażanie tzw. karty PSZOK, która pozwoli na jeszcze większe uszczelnienie systemu gospodarowania odpadami w naszym gminnym punkcie, wprowadzenie w roku ubiegłym przyjęcia odpadów za okazaniem kodu kresowego, już spowodowało spadek ilości odpadów przyjmowanych przez gminny punkt. W przypadku braku poprawy w segregacji śmieci będą wszczynane postępowania mające na celu wydanie decyzji określającej podwyższoną stawkę opłaty za gospodarowanie odpadami komunalnymi. Stawka wyniesie wówczas 58 zł od jednego mieszkańca.

dzc

LXVIII sesja Rady Miasta Sanoka

Sprawozdanie burmistrza z działalności między sesjami

W okresie sprawozdawczym organ wykonawczy gminy realizował zadania z wykonania dochodów i wydatków budżetowych oraz organizowania i nadzorowania działalności jednostek mu podległych. W tym zakresie burmistrz wydał 11 zarządzeń.

W okresie między sesjami burmistrz uczestniczył w wielu spotkaniach, konferencjach i uroczystościach. Wziął udział w inauguracji pilotażowego programu pod nazwą „Dwujęzyczni od przedszkola”.

3 października uroczyste zainaugurowany został nowy rok akademicki 2022/2023 w Uczelni Państwowej im. Jana Grodka w Sanoku. Z każdym rokiem oferta kierunków studiów stacjonarnych, podyplomowych oraz szkoleń na sanockiej uczelni powiększa się, w tym roku również zostały otwarte nowe specjalizacje. 6 października burmistrz spotkał się z mieszkańcami dzielnicy Wójtostwo, natomiast 13 października z mieszkańcami dzielnicy Blonice.

– Na obydwu spotkaniach poruszonych zostało wiele tematów dotyczących problemów w dzielnicach. Dziękuję mieszkańcom za merytoryczne dyskusje, pozwalające na wspólne poszukiwanie rozwiązań – powiedział Tomasz Matuszewski.

10 października odbyła się wideokonferencja wraz z przedstawicielami Politechniki Warszawskiej, Krajowej Agencji Poszanowania Energii oraz miejskiej spółki SPGK, dotyczącej

podejmowanych działań w kierunku zapewnienia mieszkańcom alternatywnych źródeł energii. W tym celu opracowywane jest studium wykonalności dla projektu wodorowego, który w przyszłości pozwoli zwiększyć potrzeby mieszkańców Sanoka na dostarczanie ciepła.

14 października z okazji Dnia Edukacji Narodowej burmistrz spotkał się z dyrektorami, nauczycielami szkół podstawowych, przedszkoli i żłobków. W trakcie uroczystości pedagogom oraz dyrektorom wręczono nagrody burmistrza miasta Sanoka. W tym roku przyznano 19 nagród. 15 października na Rynku odbyła się przysięga wojskowa 3 Podkarpackiej Brygady Obrony Terytorialnej. 17 października na zaproszenie Macieja Grabowskiego, burmistrz uczestniczył w II edycji Local Trend – Europejskim Forum Samorządowym. Wziął udział w panelu poświęconemu poszukiwaniu alternatywnych źródeł energii i inwestowaniu w technologię wodorową.

– Mówiłem m.in.: o powołaniu pierwszej samorządowej spółki hydro Sanok, w ramach której opracowuje-

my studium wykonalności. Sanok jest traktowany jako prekursor w poszukiwaniu alternatywnych źródeł energii na arenie ogólnopolskiej, z czego jest bardzo dumny – dodał.

20 października w Solinie burmistrz uczestniczył w konferencji samorządów terytorialnych z udziałem przedstawicieli rządu, samorządów, województw podkarpackiego i lubelskiego, a także przedstawicieli środowisk uniwersyteckich. Jednym z najważniejszych tematów było zagadnienie bezpieczeństwa energetycznego.

Sprawy bieżące

5 października zakończył się montaż urządzeń w skateparku. To ostatni etap prac przy kompleksie sportowo-rekreacyjnym przy ul. Białogórskiej. Zakończono roboty budowlane w Przedszkolu nr 3 w Sanoku przy ul. Kochanowskiego. Obecnie trwa rozliczenie finansowe z wykonawcą. Zakończono malowanie dachu budynku przedszkola. Trwają prace związane z przebudową dróg: ulicy Blonice, do przedszkola nr 3 wraz z wymianą elementów i wykonaniem nawierzchni mostku nad potokiem Płowickim, ulic Berka Joselewicza, Niecałej, Witośa, Glinice, Lisowskiego i Stankiewicza. Trwają prace przy budowie sieci wodociągowej i kanalizacji sanitarnej przy ul. Konopnickiej. Przy ul. Małopolskiej w ramach zadania powstanie

sieć wodociągowa o długości 70 metrów oraz sieć kanalizacji sanitarnej o długości 70 metrów. Inwestycje planuje zakończyć się do 5 listopada tego roku. Przekazano plac budowy celem realizacji zadania: budowa muru oporowego wraz z remontem chodnika ul. ks. Wołka. 30 września Gmina Miasta Sanoka otrzymała informację o pozytywnym rozpatrzeniu wniosku pn. „Dostępny samorząd. Zapewnienie dostępności do usług publicznych świadczonych w Urzędzie Miasta w Sanoku dla osób ze szczególnymi potrzebami”. Decyzją zarządu PFRON gminie udzielono grant w wysokości ponad 234 tys. zł, przy całkowitej wartości projektu blisko 282 tys. zł. Celem przedsięwzięcia jest dostosowanie dwóch kondygnacji części zabytkowej oraz trzech kondygnacji budynku głównego UM dla potrzeb osób ze szczególnymi potrzebami zgodnie z obowiązującymi przepisami prawa. Przeprowadzono kontrole prawidłowości selektywnej zbiórki odpadów segregowanych w domach jednorodzinnych. Z zakresu działań gminnego programu profilaktyki i rozwiązywania problemów alkoholowych oraz przeciwdziałaniu narkomanii na lata 2022-2024 zawarto umowy na realizację zadania publicznego w obszarze profilaktyki rozwiązywania problemów alkoholowych oraz przeciwdziałania narkomanii oraz na zadania mające na

celu aktywizację seniorów na łączną kwotę 10 500 zł. Podmioty odpowiedzialne za realizację zadań to: Powiatowe Centrum Wolontariatu, Chorągiew Podkarpacka Związku Harcerstwa Polskiego, Hufiec Ziemi Sanockiej, Szkoła Podstawowa nr 2, Sanocki Uniwersytet Trzeciego Wieku im. Jana Grodka. W związku ze zbliżającym się dniem 1 listopada trwają prace porządkowe wykonywane przez zarządcę cmentarzy komunalnych, czyli Sanockie Przedsiębiorstwo Gospodarki Mieszkaniowej. Na cmentarzach zostały podstawione dodatkowe kontenery na śmieci. Prosi się, aby osoby sprząające groby swoich bliskich, wrzucały śmieci bezpośrednio do kontenerów. Przed 1 listopada zostaną zamontowane specjalne regały na znaczki przeznaczone do ponownego wykorzystania. Na Cmentarzu Południowym przy ul. Ustronie zostały zamontowane przy głównej alejce trzy lampy solarne oraz zostały wykonane alejki wraz z nawierzchnią bitumiczną w sektorze grobów ziemnych.

dzc

Załuż

Przebudowa drogi w Załużu postępuje zgodnie z planem

O zniszczonej i podziurawionej drodze w Załużu kierowcy i mieszkańcy w końcu mogą zapomnieć, a wszystko za sprawą inwestycji realizowanej przez Powiat Sanocki.

Prace, które wykonuje Przedsiębiorstwo Robót Drogowych i Mostowych Sp. z o.o z Sanoka przebiegają zgodnie z planem i jeszcze w tym roku będziemy mogli podziwiać efekt końcowy.

Wykonawca na całym odcinku drogi wzmocnił na-

wierzchnię z kłębka lakierowanego, wykonał warstwę podbudowy z masy asfaltowej i warstwę wiążącą oraz obustronne pobocza z tłuczni o szerokości 75 cm do wysokości warstwy wiążącej nawierzchni.

– Na odcinku 0+15 km – 0+500 km położyliśmy war-

stwę ścieralną, zrobiliśmy chodnik, a przy sklepach spożywczych i Wiejskim Domu Kultury wykonaliśmy parkingi – wylicza Wojciech Rudy, kierownik budowy. – Gotowa jest także kanalizacja deszczowa oraz wszystkie przepusty w poprzek drogi. Obecnie

trwają prace przy skarpach i rowach przydrożnych, a za kilka dni planujemy rozpocząć prace przy montażu przejścia dla pieszych w okolicy kościoła, montażu oznakowania odbłaskowego oraz barier energochłonnych.

17 października rozstrzygnięty został przetarg na budowę kanalizacji deszczowej oraz 110 metrów chodnika, który powstanie po lewej stronie drogi, przy ostatnich zabudowaniach. Najkorzystniejszą ofertę złożyło ponownie Przedsiębiorstwo Robót Drogowych i Mostowych Sp. z o.o z Sanoka.

– Cieszę się, że inwestycja, która była od wielu lat wyczekiwana przez mieszkańców i kierowców jest realizowana w obecnej kadencji – mówi Stanisław Chęć, starosta sanocki. – Łatwo nie było, ale dzięki zaangażowaniu wielu osób udało nam się uzyskać niezbędne pozwolenia oraz otrzymać wsparcie z Rządowego Funduszu Rozwoju Dróg i Nadleśnictwa Brzozów.

Przebudowana droga nie tylko ułatwi codzienną podróż mieszkańcom, ale także będzie alternatywną, dogodną trasą dojazdu w Bieszczady.

Pobiedno

Nowe przejście dla pieszych przy szkole

Pobiedno to kolejna miejscowość w powiecie sanockim, w której powstało nowoczesne przejście dla pieszych. Znajduje się ono tuż przy Zespole Szkół im. Jana Pawła II.

– Przebudowa drogi powiatowej w Pobiednie polegała nie tylko na wykonaniu przejścia dla pieszych, ale także na adaptacji istniejących odcinków chodnika po prawej i lewej stronie drogi, wykonaniu odcinka nowego chodnika wraz z elementami odwodnienia i umocnieniem skarpy nasypu przy chodniku, wykonaniu odwodnienia placu parkingowego – wylicza starosta Stanisław Chęć. – Odnowiliśmy również częściowo zniszczone oznakowanie poziome oraz wymieniliśmy niektóre

znaki pionowe w obrębie przejścia dla pieszych.

Zadanie inwestycyjne pn. Przebudowa drogi powiatowej nr 2212 R Sanok – Bukowsko w km 6+690,60 – 6+795,70 w miejscowości Pobiedno wykonała Firma Usługowo Handlowa „SŁAWEX”. Koszt przeprowadzonych prac wyniósł 485 211 zł, z czego 200 000 zł stanowiło dofinansowanie z Rządowego Funduszu Rozwoju Dróg. Inwestycję wsparła również Gmina Bukowsko, przekazując 10 000 zł.

Nowoczesne przejście dla pieszych w Pobiednie

Z powiatu sanockiego

Promesy dla młodzieżowych drużyn pożarniczych

24 października w siedzibie Komendy Powiatowej Państwowej Straży Pożarnej w Sanoku sześć jednostek Młodzieżowych Drużyn Pożarniczych z powiatu sanockiego, funkcjonujących przy Ochotniczych Strażach Pożarnych, otrzymało promesy w wysokości ok. 22 tys. zł.

Wręczenie dotacji celowych było możliwe dzięki podjętej przez Radę Ministrów 5 września br. uchwały w sprawie przyznania MSWiA z ogólnej rezerwy budżetowej państwa

środków finansowych w wysokości 25 mln. zł.

– Dotacja przypadająca dla całego powiatu sanockiego wyniosła ponad 132 tys. zł – mówi bryg. Grzegorz Ole-

niacz, Komendant Powiatowej Państwowej Straży Pożarnej w Sanoku. – Kwota została podzielona po równo dla każdej jednostki z przeznaczeniem na zakup torów i ich elementów niezbędnych do

prowadzenia zawodów sportowo-pożarniczych. Z podobnego dofinansowania w ubiegłym roku skorzystała jednostka OSP Zagórz, która w chwili obecnej dysponuje już tego typu sprzętem.

Jednostki, które otrzymały dofinansowanie, to:

OSP Besko, OSP Nowosielce, OSP Nadolany, OSP Falejówka, OSP Tyrawa Wołoska, OSP Rzepedź.

Program ochrony flory

Walczymy z inwazyjnymi gatunkami roślin

Powiat Sanocki rozpoczął realizację projektu pn. „Program ochrony rodzimej flory powiatu sanockiego przed gatunkami inwazyjnymi oraz ograniczenia ich rozprzestrzeniania się i wnikania w obręb Międzynarodowego Rezerwatu Biosfery Karpaty Wschodnie – kontynuacja” w ramach Mechanizmu Finansowego Europejskiego Obszaru Gospodarczego na lata 2014 – 2021 Program: Środowisko, Energia i Zmiany klimatu Obszar programowy: Środowisko.

Projekt jest realizowany we współpracy z gminami: Besko, Bukowsko, miasto Sanok, Sanok, Tyrawa Wołoska i Zagórz oraz z Uczelnią Państwową im. Jana Grodka w Sanoku. Celem realizacji projektu jest zwiększenie odporności ekosystemów przed negatywnym oddziaływaniem barszczu Sosnowskiego oraz zahamowanie jego rozwoju i wnikania w Międzynarodowy Rezerwat Biosfery Karpaty Wschodnie.

Całkowity koszt projektu 1 472 257,84 PLN
Dofinansowanie do kwoty 1 251 419,16 PLN

Kolumna opracowana na podstawie materiałów z Powiatu Sanockiego

Funkcjonowanie osób niepełnosprawnych w społeczeństwie

Konferencja „Sanok bez barier”

Powiatowe Centrum Pomocy Rodzinie w Sanoku oraz Polskie Towarzystwo Stwardnienia Rozsianego Oddział Sanok 10 listopada organizuje konferencję pt. „Sanok bez barier”, której celem jest podniesienie świadomości społecznej na temat problemów funkcjonowania osób z niepełnosprawnością w społeczeństwie.

Podopieczni WTZ Sanok w trakcie warsztatów

Konferencja „Sanok bez barier” adresowana jest do całej społeczności naszego miasta oraz do osób z niepełnosprawnościami. Będzie to pierwsza tego typu konferencja realizowana w Sanoku, a poświęcona w pełni tematyce związanej z różnymi rodzajami niepełnosprawności. Konferencja ma przybliżyć naszej lokalnej społeczności potrzeby osób niepełnosprawnych, ale przede wszystkim ma za zadanie wyrazić potrzebę akceptacji tych osób i stworzenia im odpowiednich udogodnień, aby te osoby mogły bez problemów funkcjonować na terenie naszego miasta. Na konferencji zostaną poruszone zagad-

nienia dotyczące obszarów zapewnienia równości, szans oraz dostępności dla osób z niepełnosprawnością intelektualną oraz zaburzeniami psychicznymi. Zostaną poruszone również tematy związane z występowaniem barier u osób chorujących na stwardnienie rozsiane.

– Konferencja to również okazja do zaprezentowania osiągnięć osób niepełnosprawnych, które uczestniczą w Warsztatach Terapii Zajęciowej na terenie naszego miasta, zostanie również zaprezentowana twórczość artystyczna uczestników Środowiskowych Domów Samopomocy z Zagórza, Wolicy oraz Ustrzyk Dolnych. Po-

nadto odbędzie się wystawa prac wszystkich podopiecznych – wyjaśnia Grzegorz Kozak, dyrektor Powiatowego Centrum Pomocy Rodzinie w Sanoku.

Zostaną również poruszone zagadnienia związane z ugodnieniami, jakie Uczelnia Państwowa im. Jana Grodka w Sanoku zapewni swoim studentom, którzy zmagają się z różnymi niepełnosprawnościami, ponadto zostanie przedstawiony temat dotyczący wolontariatu studenckiego. Zostaną zaprezentowane fundacje oraz stowarzyszenia funkcjonujące na terenie naszego miasta, które działają na rzecz osób z niepełnosprawnościami, po to,

aby takie osoby wiedziały, gdzie mogą otrzymać pomoc.

– 3 grudnia obchodzimy Międzynarodowy Dzień Osób z Niepełnosprawnościami. 14 listopada natomiast przypada Światowy Dzień Cukrzyków. Konferencja idealnie wpisuje się w okres, w którym mowa jest o problemach osób z niepełnosprawnościami. Dlatego również my chcemy mówić w sposób zdecydowany o potrzebach środowiska osób niepełnosprawnych, aby kształtować w społeczeństwie właściwe postawy wobec tej grupy osób – dodaje dyrektor.

Konferencja „Sanok bez barier” jest próbą zainicjowania cyklicznych konferencji, które będą miały na celu otwarcie się lokalnej społeczności na potrzeby osób niepełnosprawnych oraz pokazywanie możliwości wspólnego realizowania różnych wspaniałych inicjatyw. Pomysł zorganizowania konferencji został zainicjowany przez Polskie Towarzystwo Stwardnienia Rozsianego Oddział w Sanoku oraz Powiatowe Centrum Pomocy Rodzinie w Sanoku.

W konferencji wezmą udział prelegenci zajmujący się tematyką niepełnosprawności, a sama konferencja będzie okazją do zaprezentowania organizacji zajmujących się różnymi niepełnosprawnościami. Konferencja zostanie zorganizowana w Uczelni Państwowej im. Jana Grodka w Sanoku, a patronat nad konferencją został objęty przez Państwowy Fundusz Rehabilitacji Osób Niepełnosprawnych, Biuro Rzecznika Rządu ds. Osób Niepełnosprawnych, Starostę Powiatu Sanockiego i Burmistrza Miasta Sanoka.

dcz

Sportowe podsumowanie roku 2021/2022

Sport szkolny

18 października 2022 r. w miejskim Centrum Kultury w Boguchwale odbyło się Wojewódzkie Podsumowanie Współzawodnictwa Sportowego Szkół, Klubów, Gmin i Powiatów za rok szkolny 2021/2022.

Uczniowie sanockich szkół podstawowych po raz kolejny uzyskali bardzo wysokie lokaty za realizację programu Wojewódzkich Igrzysk Młodzieży Szkolnej. Na sklasyfikowane 454 szkoły podstawowe – I miejsce zajęła Szkoła Podstawowa nr 1 w Sanoku, a VI miejsce Szkoła Podstawowa nr 4 w Sanoku. W rywalizacji gmin i powiatów o Puchar Marszałka Województwa Podkarpackiego byliśmy również bezkonkurencyjni. Tak jak i w ubiegłym roku, zajęliśmy I miejsce zarówno jako Gmina Miasta Sanoka jak i Powiat Sanocki. Uczniowie sanockich szkół z powodzeniem rywalizowali również w konkursach sportowych. Szkoła Podstawowa nr 1 w Sanoku ponownie zajęła I miejsce w konkursie „Aktywna szkoła”, natomiast uczeń Szkoły Podstawowej nr 2 w Sanoku – Michał Krowicz-

ki zajął III miejsce w województwie w konkursie plastycznym „Sport w wyobraźni ucznia”. W klasyfikacji na najlepszy klub Szkolnego Związku Sportowego na II pozycji znalazł się Uczniowski Klub Sportowy „Niedźwiadki” w Sanoku. Nagrody i dyplomy z rąk Kuratora Podkarpackiego Małgorzaty Rauch oraz dyrektora Departamentu Edukacji, Nauki i Sportu Urzędu Marszałkowskiego Barbary Pelczar-Białek odebrał zastępca burmistrza Grzegorz Kornecki oraz delegaci szkół na czele z dyrektorem SP nr 1 Marią Korzyk oraz wicedyrektorem SP nr 4 Rafałem Doboszem. Łączna pula nagród finansowych dla Szkoły Podstawowej nr 1 w Sanoku za dwukrotne zwycięstwo wyniosła 6500 zł, natomiast Szkoła Podstawowa nr 4 w Sanoku otrzymała nagrodę w wysokości 1000 zł. (mn)

INTERWENCJA

Przeście dla pieszych na ul. Cegielnianej potrzebne od zaraz!

Zadzwonili do nas czytelnicy z Wójtostwa. Od lat ulica Cegielniana jest nieremontowana i na remont czekają zniecierpliwieni mieszkańcy. Jak wspomnieliśmy w poprzednim numerze – są plany, by zająć się ulicą, wspomnieliśmy o tym burmistrz na spotkaniu z mieszkańcami. Niemniej czytelnicy przedstawili inny problem. Mieszkańcy ulic Heweliusza, Bliskiej, Zgodnej i Sąsiedzkiej proszą o przeście dla pieszych na poziomie piekarni „Wiosenka”.

– Nasze dzieci uczęszczają do pobliskiej podstawówki. Już nie raz zdarzało się, że auto pędzące ulicą Jana Pawła II i skręcające w Cegielnianą, hamowało z piskiem, bo dzieci i dorośli przechodzą przez ulicę do swoich domów. Na dużym odcinku prześcia nie ma, skarży się mieszkanka.

Przeście jest, ale dopiero przy ulicy Czystej (czyli kilkaset metrów dalej). Co prawda mieszkańcy Heweliu-

sza mogą skorzystać z prześcia przy krzyżówce na drugą stronę (do ulicy Langiewicza), a potem przy „Czarnym Koniu” wrócić, ale już mieszkańcy ulic Bliskiej, Zgodnej i Sąsiedzkiej prześcia z Heweliusza do swoich uliczek nie mają.

– Ja, jako dorosły, codziennie przechodzę przez Cegielnianą, idąc do pracy. Teraz szybko robi się ciemno, rano nim się rozjaśni, mija spora chwila. Wiele razy się zda-

rzyło, że prawie wpadłem pod auto, które niestety nie zwalniało. Bez sensu jest chodzenie naokoło. Dzieci tym bardziej wybierają do szkoły najkrótszą drogę. Przeście albo próg zwalniający jest w tym miejscu konieczne! – dodaje mieszkanka dzielnicy.

Pytanie o przeście wysłał mi do odpowiedniej komórki w Urzędzie Miasta. Do sprawy wrócimy po otrzymaniu odpowiedzi.

ew

Top Dance Open 2022

Marcelina i Antoni wytańczyli sukces

Marcelina Jajko oraz Antoni Meier to tańcząca para, która w ostatnim czasie osiągnęła już niemałe sukcesy. Tańczą ze sobą dopiero od roku, a już na swoim koncie mają kilka zwycięstw. Ostatnio wzięli udział w turnieju Top Dance Open 2022, gdzie również zaprezentowali się z dobrej strony.

Marcelina Jajko pochodzi z Sanoka, zaś Antoni Meier z Krosna. Obydwaj trenują w K-Studio Krosno, mają za ledwie po 11 lat i niemałe sukcesy na swoim koncie. Mama Marceliny, Edyta, zabiera córkę na treningi do Krosna trzy razy w tygodniu. Treningi to mnóstwo wyrzeczeń, ogrom pracy i obowiązków, jednak jej córka na tyle kocha taniec, że potrafi pogodzić wszystko. 22 – 23 października wybrali się do Pruszkowa, gdzie odbywał się duży turniej w różnych kategoriach wiekowych Top Dance Open 2022. Marcelina z Antonim startowali zarówno w sobotę, jak i w niedzielę w kategorii 10-11 lat Open (czyli różne klasy razem). Sobota to Grand Prix Europy dzieci w stylu standardowym, czyli ST oraz w stylu latyno-amerykańskim – LA. W stylu ST zgłosiło się 15 par (10 par z Polski oraz z Łotwy, Austrii, dwie z Ukrainy i Czech).

– Tańczyliśmy 1/4 finału, do półfinału awansowało 12 par, w tym my. W półfinale odpadło sześć par i sześć awansowało do finału, gdzie również i nam udało się w nim znaleźć. Za każdym razem tańczyliśmy cztery tańce standardowe: walc, tango, walc wiedeński i quickstep. Zajęliśmy trzecie miejsce – wyjaśnia Edyta Dubiel-Jajko.

W stylu LA zgłosiło się 17 par (10 par z Polski, Litwy, cztery z Ukrainy, Austrii, Łotwy), formuła taka sama jak przy ST, 1/4 finału, w półfinale 12 par, w finale sześć par. Marcelina z Antonim ponownie awansowali do finału, jako jedyna para z Polski. Tańczyli za każdym razem cztery tańce: samba, cha cha, rumba, jive. Zajęli szóste miejsc, co jest, jak podkreśla mama Marceliny, sporym sukcesem. W niedzielę para tańczyła w kategorii: 10-11 lat, klasa E Kombinacja 6T, wystartowało sześć par (pięć z Polski i jedna z Ukrainy). Marcelina i Antoni wytańczyli pierwsze miejsce.

– Tydzień wcześniej, 15 października odbył się turniej w Skierniewicach – Skierniewice Dance Festival 2022. Tańczyliśmy w kat.10-11 lat klasa E, Komb. 6T (kombinacja sześciu tańców: trzy ST i trzy LA), startowało sześć par z Polski, zajęliśmy pierwsze miejsce – dodaje.

17 września odbył się duży turniej w Gliwicach, był to turniej międzynarodowy WDSF Silesia Open, para tańczyła w kat. 10-11 lat Open w stylu ST i stylu LA, startowało po trzy pary. Marcelina z Antonim ponownie zajęli pierwsze miejsce w stylu ST i pierwsze miejsce w stylu LA. Tańczyli również w kat. 10-11 lat klasa E, Komb. 6T (tu startowało pięć par, wszystkie z Polski) i zajęli 1 miejsce.

– W okresie jesiennym bardzo dużo się działo, braliśmy udział w wielu turniejach. Bardzo nas cieszą osiągnięte wyniki zważywszy, że ta para tańczy razem niespełna rok. Wspólną przygodę rozpoczęli w lutym. Mamy jeszcze w planie kolejne ważne turnieje – podsumowuje Edyta.

dcz

6 listopada, godz. 18.00, Sanocki Dom Kultury

Recital mistrza Janusza Olejniczaka

Janusz Olejniczak wystąpi w SDK 6 listopada o godz. 18.00. Należy do najwybitniejszych współczesnych chopinistów. Urodzony we Wrocławiu, w 1970 r. był najmłodszym laureatem Międzynarodowego Konkursu im. Fryderyka Chopina. Został także nagrodzony na Międzynarodowym Konkursie im. Alfreda Caselli w Neapolu.

WIRTUOZI FORTEPIANU

Recital mistrzowski

Janusz Olejniczak

W programie utwory Fryderyka Chopina i Claude'a Debussy'ego

Sanocki Dom Kultury 6 listopada 2022 godz. 18.00
cena biletu 20 zł www.sdksanok.pl

Artysta wystąpił w Europie, obu Amerykach, Azji i Australii w najsłynniejszych salach koncertowych, jak Carnegie Hall, Filharmonia Berlińska, Teatro Colón w Buenos Aires, Salle Pleyel, Suntory Hall, Lincoln Center, Tonhalle w Düsseldorfie czy Concertgebouw. Wielokrotnie zasiadał w jury konkursów pianistycznych i dawał lekcje mistrzowskie poza granicami kraju – w Europie, Kanadzie, Japonii, Kolumbii.

Poza żelaznym repertuarem klasycznym wykonuje także polską muzykę współczesną (m.in. Lutosławski, Górecki, Kilar). Współpracował z orkiestrami pod dyrekcją Witolda Rowickiego, Stanisława Wiślickiego, Kazimierza Korda, Antoniego Wita, Jerzego Maksymiuka, Marka Mosia, Wojciecha Michniewskiego, Tadeusza Strugały, Charles'a Dutoit, Andrzeja Borejki, Grzegorza Nowaka, Jacka Kaspszyka i in. Wielokrotnie wystąpił również z Orkiestrą XVIII Wieku Fransa Brüggena oraz Orchestre des Champs-Élysées pod dyrekcją Philippe'a Herreweghe.

Był jednym z pierwszych wykonawców muzyki Chopina na instrumentach historycznych (Érard i Pleyel). Jego dorobek artystyczny obejmuje ponad 40 nagrań, w tym ścieżki dźwiękowe do filmów „Pianista” Romana Polańskiego i „Błękitna nuta” Andrzeja Żuławskiego.

Galeria o smaku kawy

Niezwykłe obrazy w niezwykłym miejscu

Kolejna inspirująca wystawa w Galerii o smaku kawy Interpiano. Tym razem organizatorzy zapraszają na spotkanie z twórczością Ewy Kociuby, artystki pochodzącej z Sanoka, która na co dzień mieszka i tworzy pracownię Temper w Krakowie. Wernisaż rozpocznie się 29 października o godz.17.00.

Galeria o smaku kawy - Podkarpacka Fundacja Rozwoju Kultury

INTERPIANO
zapraszają na „Spadź”
Ewa Kociuba

WERNISAŻ 29.10.2022 godz. 17:00
WYSTAWA 29.10-25.11.2022
Galeria o smaku kawy Sanok, 3 maja 15

nowiny nowiny36
esank.pl P24
Fundacja Podkarpacka Fundacja Rozwoju Kultury
ul. 3 Maja 15, 38-500 Sanok
Numer KRS: 0000 35 76 40
NIP: 667923504
fundacja@interpiano.pl
galeria@interpiano.pl
78 102 500
13 46 40 344

Na wystawie zostaną zaprezentowane niepokazywane wcześniej prace, będące owocem poszukiwań artystki i jej eksperymentowania z formą. Ewa Kociuba tworzy, wykorzystując techniki dawnych mistrzów, często je modyfikując i dodając własne pomysły. – Korzystam z dobrodziejstw dawnych technologii malarstwa i pozłotnictwa. Pomagają mi i podpowiadają, jak znaleźć odpowiednie środki wyrazu artystycznego – opowiada artystka. – Obrazy, które zaprezentuję pod wspólnym tytułem „Spadź”, to mój dialog z przeszłością, który toczy się na podobiznach i wewnątrz siebie, by lepiej zrozumieć teraźniejszość – dodaje.

Ewę Kociubę inspirują także opowieści, historie, legendy nie tylko te zasłyszane czy obejrzone, ale również te przeżyte. Poprzez malarstwo artystka komentuje rzeczywistość i zjawiska, które obserwuje w wydarzeniach bieżących. W swojej krakowskiej pracowni zajmuje się malarstwem, konserwacją dzieł sztuki, pozłotnictwem, tworzeniem kopii dzieł sztuki, a także eksplorowaniem i badaniem unikatowych technik dawnych mistrzów.

Wystawa czynna będzie do 25 listopada.

Akcja MRM

Młodzieżowa Rada Miasta Sanoka prosi o powołanie Rzecznika Praw Ucznia

Relacje między nauczycielami i uczniami nigdy do najłatwiejszych nie należały. Każda ze stron ma swoje racje i problemy. Tak świat został skonstruowany, że przez lata jesteśmy pod opieką nauczycieli jako uczniowie, a nauczyciele starają się wpoić nam chęć do nauki i rozbudzić głód wiedzy. Wielu nauczycieli to wspaniali pedagodzy, których wspomina się później latami. Tak samo jest z uczniami, niektórzy czy to ze względu na sukcesy, czy krnąbrność zapadają w pamięć edukatorów.

Młodzieżowa Rada Miasta Sanoka, dostrzega wiele problemów w sanockich szkołach. MRM opowiedziała nam o swoim najnowszym pomysle, czyli stworzeniu instytucji Rzecznika Praw Uczniów i Nauczycieli.

– Planujemy akcję, w której będziemy przypominać prawa i obowiązki uczniów oraz prawa i obowiązki nauczycieli. Uważam, że w szkołach z przestrzeganiem praw jest duży problem. Wiele osób twierdzi, że nie jest dobrze. Jako przedstawiciel MRM dostaję wiele takich wiadomości i przesłanek –

mówi Jakub Pilch, przewodniczący MRM. – Na akcję przygotowujemy plakaty i grafiki do internetu.

Z jakimi problemami boryka się młodzież?

Szczególny problem jest z telefonami, które konfiskują nauczyciele. Drugi bardzo ważny problem to przekraczanie ilości sprawdzianów w tygodniu. Trzeci, to nierówne traktowanie i poniżanie uczniów. Niestety, przez takie zachowania nauczycieli wielu uczniów też przekracza granice, traktując nauczycieli w wyjątkowo niegodny sposób. Chcemy temu zapobiec,

Jakub Pilch

żeby wszyscy czuli się dobrze i komfortowo. Jako MRM chcemy powołać w mieście kogoś, kto pomagałby w rozwiązywaniu tego typu problemów. Mamy na myśli rzecznika praw uczniów i nauczycieli. Najlepiej, jakby to była osoba związana z oświatą. Pedagog według mnie dziś też stracił swoją dawną rolę. Uczniowie raczej boją się pedagogów i nie idą do nich po pomoc. W szkołach bardzo dużo się zmieniło, jest to smutne. Tak jak się zawsze mówiło, że szkoła powinna być przyjazna dla wszystkich, tak dziś tego nie ma.

Jakub ma też nadzieję, że do tej idei przyłączą się inne rady młodzieżowe, jak i inne miasta. Nikt, ani nauczyciel, ani uczeń nie powinien iść do szkoły ze stresem i zdenerwowaniem.

Mamy przykładowo uwagi w dzienniku, do których często uczeń nie ma szans się odnieść. Chcemy, by uczniowie także zgłaszali przykłady poniżania i złego traktowania, np. do skrzynki umieszczonej na korytarzu. Takie informacje trafiałyby co jakiś czas do dyrektora. Konkretnie przypadki powinny zostać omówione i niezostawione same sobie. Szkołę w końcu tworzą wszyscy, o tym nie wolno zapominać.

A jakie państwo mają zdanie na ten temat? Zachęcamy do wypowiedzi, które można wysłać mailowo: edytawilk@tygodniksanocki.pl lub zadzwonić do redakcji.

Edyta Wilk

Zapytaliśmy o zdanie na temat nowego pomysłu MRM burmistrza od Spraw Społecznych Grzegorza Korneckiego.

Prawo oświatowe nie przewiduje możliwości utworzenia społecznego organu, jakim jest Rzecznik Praw Ucznia. Nie są również określone kompetencje takiego organu. Po sprostowaniach, o których się czyta, które się obserwuje, jest wskazane na terenie szkoły ewentualnie na terenie miasta powołać rzecznika. Tutaj warto się zastanowić nad tym, jak powinien być powołany. Skoro

ma obejmować swoją jurysdykcją wszystkie szkoły podstawowe i średnie, najrozsądniej byłoby powołać rzecznika przy Burmistrzu Miasta Sanoka. Oczywiście wcześniej powinny odbyć się rozmowy z nauczycielami, rodzicami i uczniami w jednostkach oświatowych, aby poznać oczekiwania i potrzeby.

Wiele miast widzi takie potrzeby i wprowadziło or-

gan rzecznika praw ucznia, między innymi Gdańsk, Suwałki, Poznań, a Warszawa ogłosiła konkurs na stanowisko.

– Będziemy się zastanawiać, w jakiej formie miałyby to wyglądać, czy miałby to być nauczyciel, czy pedagog. Myślę, że warto nad tym pomysłem się pochylić – dodaje burmistrz Kornecki.

ew

Ostatnie posiedzenie

Rada Seniorów ma za sobą I kadencję

Dobiegła końca I kadencja Rady Seniorów. W Sali Herbowej odbyło się ostatnie spotkanie radnych. Niektórzy zdecydowali się kontynuować pracę w Radzie Seniorów II kadencji, która pierwsze spotkanie odbędzie już w listopadzie.

To był trudny czas dla seniorów, którzy zadeklarowali pracę w radzie I kadencji. Wybuch epidemii przeszkodził w realizacji wielu planów, a przede wszystkim – ograniczył spotkania radnych oraz ich aktywność w terenie.

Przypomnijmy: sześcioposobowa Rada Seniorów I kadencji obradowała pod przewodnictwem Grzegorza Pańki. W skład rady weszli: Krystyna Małecka, Maria Roszniowska, Wanda Wojtuszczyńska, Kazimierz Zarzyka i Marek Perschke.

Radni dziękowali sobie nawzajem za miłą współpracę, burmistrz Tomasz Matuszewski dziękował radnym – przede wszystkim za działania, które miały na celu integrację międzypokoleniową oraz aktywizację osób, które już nie pracują zawodowo, a które mają wiele pomysłów, a przede wszystkim doświadczeń i chętnie się nimi dzielą. Ostatnie posiedzenie Rady Seniorów I kadencji przebiegło w bardzo miłej i serdecznej atmosferze.

red.

Miał pracować jako pastor, został zbrodniarzem wojennym

Leo Humeniuk, zbrodniarz wojenny z okresu II wojny światowej, winny śmierci tysięcy mieszkańców ziemi sanockiej, pojawił się na tym terenie początkowo z zamiarem prowadzenia działalności religijnej. Był niedługo wcześniej wyświęconym pastorem ewangelickim i tylko biurokratyczne sprzeciwy administracji Generalnego Gubernatorstwa sprawiły, że ostatecznie rozpoczął pracę w Gestapo. Kontynuujemy odkrywanie nieznanych losów kata ziemi sanockiej.

Leo Humeniuk na zdjęciu z 1940 roku

O Leo Humeniuku, który w okresie okupacji niemieckiej był tłumaczem i podoficerem śledczym Gestapo w Sanoku na naszych łamach wielokrotnie. Szczególnym echem odbiły się nasze publikacje sprzed trzech lat, gdy z autorem tekstów skontaktował się mieszkający w Bawarii w Niemczech Peter Habit, jak się okazało syn gestapowca, który na zdjęciu zamieszczonym kilka lat wcześniej w „Tygodniku Sanockim” rozpoznał swego ojca. Mając prawie 80 lat, dowiedział się, kim naprawdę był Humeniuk, który pod zmienionym nazwiskiem zamieszkał po wojnie w Niemczech, nigdy nie przyznając się do swej zbrodniczej działalności.

W ewangelickim seminarium

Przypomnijmy, że Leo Humeniuk urodził się w 1910 roku we wsi Słobódka koło Tłumacza, niedaleko Stanisławowa. Pochodził z polsko-ukraińskiej rodziny, jego ojciec był zamożnym na tamte czasy i miejsce gospodarzem, grekokatolikiem, matka była wyznania rzymskokatolickiego.

W 1932 roku Humeniuk ukończył gimnazjum w Tłumaczu, typową, niewielką kresową szkołę średnią o profilu klasycznym, z polskim językiem wykładowym, koedukacyjną. Po maturze zdecydował się na studia ewangelickie w Niemczech. 11 października 1932 roku władze seminarium w Neuendettelsau oficjalnie zdecydowały o przyjęciu dwóch młodych kandydatów ze wschodniej Polski: Leon Humeniuka ze Słobódki i Włodzimierza Kokorudza z nieodległego Pobereża. Tego samego dnia z misji został wysłany list do pastora Wilfrieda Lemppa w Stanisławowie:

„Ustaliliśmy niedawno, że do naszego domu misyjnego przyjmujemy tylko tych młodych Ukraińców, których państwo szczególnie polecili. Rada Misyjna Ukrainy poprosiła nas, by dwóch uczniów: Leo Władimira Humeniuka, ur. 12. 9. 12 w Słobodce, oraz Włodzimierza Kokorudza, ur. 26. 6. 13 w Pobereżu, włączyć do naszego seminarium. Zakładam, że stało się to z pańską zgodą.”

Z pisma wynika, że instytucją bezpośrednio kierującą Humeniuka jak i jego kolegę była Rada Misyjna Ukrainy. Chodzi tu najprawdopodobniej o instytucję powstałą w 1925 roku, pierwotnie pod nazwą Ukraińska Cerkiewna Rada, która kierowała autonomiczną, protestancką Cerkwią Narodową.

Jakie były motywacje wyjazdu Humeniuka? Wówczas najprawdopodobniej jedynie religijne, chociaż nadal nie wiadomo, w jaki

sposób następowała przemiana poglądów absolwenta gimnazjum w Tłumaczu. Nie zachowały się dokumenty świadczące o jego konwersji na protestantyzm. A musiała przecież w pewnej chwili nastąpić. Zapewne jego wyjazd nie miał być wyjazdem na stałe. Przeciwnie, najprawdopodobniej władze seminarium zakładały, że powróci on po studiach w rodzinne strony. W zaświadczeniu wystawionym Humeniukowi 9 lipca 1934 jest to napisane wprost:

„Studiuje w Seminarium Misyjnym i Diaspory w Instytucie Misyjnym. Po ukończeniu edukacji wróci do ojczyzny na Ukrainę”.

Misja ewangelicka w Neuendettelsau, gdzie studiował Humeniuk. Ilustracja archiwalna z okresu międzywojennego

W czasie studiów Humeniuk zaczął fascynować się niemieckością i stopniowo jego poglądy ewoluowały w kierunku uznania, że chce być Niemcem. Na razie nie zrywał kontaktów z rodzinnymi stronami, jego pobyt w seminarium był jak najbardziej legalny, wszystkie formalności w Polsce załatwione, łącznie z uzyskaniem rocznego początkowo odroczenia od obowiązkowej służby wojskowej w wojsku polskim, którą ostatecznie odbył w latach 1935-37, po czym znów wyjechał do Niemiec.

Humeniuk we wspomnieniach powojennych pisał, że z ideologią narodowego socjalizmu zetknął się dopiero w Sanoku. To nieprawda. Z nazizmem musiał zetknąć się już w czasie studiów. Dyrektor misji dr Friedrich Epplein 1 maja 1933 roku oficjalnie wstąpił do NSDAP, ale nastroje prohitlerowskie były tu już wcześniej. W wyborach do Reichstagu 6 listopada 1932 roku większość mieszkańców Neuendettelsau (głównie zamieszkiwali tam pracownicy misji i studenci) głosowała na NSDAP.

Urodzili się

1.11.1845 w Sanoku urodził się Zbigniew Gorazdowski, ksiądz, święty Kościoła Katolickiego. Młody Gorazdowski cudem uniknął śmierci w czasie rzezi galicyjskiej ukryty przez piastunkę pod kołem młyńskim, co skutkowało później gruźlicą. Uczestniczył w Powstaniu Styczniowym. Po święceniach kapłańskich pracował m.in. w Tartakowie, Wojniłowice, Bukaczowcach, Gródku Jagiellońskim i Żydaczowie. Zasłynął działalnością dobroczynną we Lwowie, gdzie za życia mówiono o nim: „Ksiądz Dziadów”, „Ojciec ubogich”. Założył m.in. dom pracy dobrowolnej dla żebraków, kuchnię ludową, zakład dla nieuleczalnie chorych i internat.

Zmarli

31.10.1553 zmarł Piotr Kmita Sobiński, m.in. marszałek wielki koronny i marszałek nadworny koronny, wojewoda krakowski i sandomierski. Jeden z najbogatszych i najbardziej wpływowych ludzi w ówczesnej Pol-

sce. Właściciel i dzierżawca wielu dóbr w Bieszczadach i ziemi sanockiej, w skład jego dóbr krótko wchodził m.in. Zagórz.

Wydarzyło się

28.10.1929 burmistrzem Sanoka jednogłośnie wybrany został Tadeusz Maławski, doktor praw, adwokat, radca sądowy. Jego rządy przypadły na okres wielkiego kryzysu i konieczność walki z ogromnym bezrobociem (w 1930 roku w Sanoku bez pracy pozostało 2 tysiące osób). Będąc włodarzem miasta w tak trudnym okresie zdecydował o obniżeniu sobie pensji. Miał duże zasługi w powołaniu Muzeum Ziemi Sanockiej, któremu przekazał wiele bezcennych, zebranych przez siebie eksponatów.

28.10.1944 zakończenie tzw. Operacji Wschodniokarpackiej prowadzonej przez prawie dwa miesiące w Karpatach przez wojska radzieckie wchodzące w skład 2 Frontu Ukraińskiego i 4 Frontu Ukraińskiego. W jej ramach wyzwolono m.in. (we wrześniu i w pierwszej

połowie października 1944) tereny obecnego powiatu sanockiego. W operacji, której ważnymi elementami były walki o przełęczę dukielską i lupkowską, uczestniczyło po obu stronach blisko 600 tysięcy żołnierzy.

28.10.1956 do Warszawy powraca wraz ze współpracownikami prymas Polski Stefan Wyszyński, przez ostatni rok internowany w klasztorze w Komańczy. Jego uwolnienie jest związane z chwilową „odwilżą” i dojściem do władzy Władysława Gomułki.

29.10.1891 Honorowe Obywatelstwo Królewskiego Wolnego Miasta Sanoka przyznano Feliksowi Gniewoszowi (szefowi Rady Powiatowej), Stanisławowi Gniewoszowi (posłowi na galicyjski Sejm Krajowy) oraz Kazimierzowi Badeniemu (namiestnikowi Galicji i premierowi Austrii).

29.10.1955 do klasztoru Sióstr Nazaretanek w Komańczy zostaje przywieziony internowany od dwóch lat prymas Polski Stefan Wyszyński. Jego przyjazd nie został zapowiedziany wcześniej Zgromadzeniu, ani z zakon-

nicami skonsultowany. Komańcza była czwartym (po Rywałdzie, Stoczku Warmińskim i Prudniku Śląskim) i jak się okazało ostatnim miejscem internowania kardynała.

30.10.1613 proboszczem parafii w Nowotaniecu został ks. Adam Maystroga. Zginął 12 lipca 1624 roku w spalonej w czasie najazdu tatarskiego plebanii w Strachocinie.

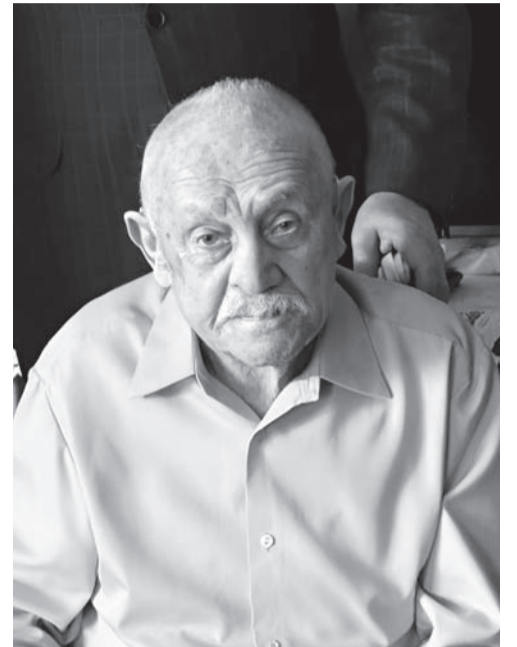
30.10.2010 na dziedzińcu kościoła po wezwaniu Chrystusa Króla w Sanoku odsłonięto statuę patrona miasta św. Zygmunta Gorazdowskiego. W uroczystości brali udział m.in. biskupi Józef Michalik i biskup lwowski Mieczysław Mokrzycki. Pomnik przedstawia świętego przy siedzącej kobiecie z dzieckiem na rękach.

31.10.1918 powstały dziesięć dni wcześniej Komitet Samoobrony Narodowej zrzeszający znaczniejszych obywateli miasta w sposób bezkrwawy dokonuje przejęcia władzy w Sanoku i uznaje zwierzchność Polskiej Komisji Likwidacyjnej w Krakowie. Stacjonujący w mieście żołnierze austro-węgierscy zostają rozbrojeni.

Pożegnanie Żołnierzy Armii Krajowej

Sanockie Koło Światowego Związku Żołnierzy Armii Krajowej w minionym roku pożegnało dwóch Weteranów Walk o Wolność i Niepodległość Ojczyzny. 1 czerwca 2022 r. na cmentarzu we Wzdowie uroczyste, w asyście żołnierzy i kompanii honorowej wystawionej przez 35 Batalion Piechoty Lekkiej WOT, pocztów sztandarowych SZŻAK – koło w Sanoku i OSP we Wzdowie, pożegnano kapitana w stanie spoczynku, śp. Augusta Wajdę.

Kapitan August Wajda, chociaż ostanie lata swego życia spędził w Sanoku, pod troskliwą opieką córki i zięcia, całe swoje życie związał ze Wzdowem. Tutaj urodził się 31 marca 1925 roku jako syn Feliksa i Marii, tutaj ukończył szkołę podstawową, tutaj długie lata gospodarzył wraz z żoną Władysławą. Tutaj też, w lutym 1944 roku, jako dwudziestoletni młodzieniec wstąpił w szeregi Armii Krajowej, przyjmując pseudonim Wysoki. W plutonie Wzdów, wchodzącym w skład placówki Jaćmierz, obwodu AK „San” służył do stycznia 1945 roku, do formalnego rozwiązania Armii Krajowej. W tym czasie ukończył szkołę podoficerską i uzyskał stopień kaprala. Po kursie i złożonych egzaminach powrócił do oddziału dywersyjno-bojowego plutonowego „Dęba”, m.in. uczestniczył w ataku na niemiecko-ukraińską szkołę szpiegowsko-terrorystyczną we Wzdowie, a w lipcu 1944 roku, w ramach akcji „Burza” brał udział w ataku na oddział wojska niemieckiego pomiędzy Jesionowem a Wzdowem, gdzie zdobyto kilkanaście karabinów i znaczną ilość amunicji. Po przejściu frontu pozostał w konspiracji aż do ujawnienia się przed władzami komunistycznymi w 1947 roku. Należał do tzw. Straży WiN, uczestniczył m.in. w ataku na Urząd Bezpieczeństwa w celu odbicia dwóch żołnierzy AK z Krakowa. Po 1990 roku został pozytywnie zweryfikowany i otrzymał uprawnienia kombatanckie, a w 1999 roku otrzymał patent Weterana Walk o Wolność i Niepodległość Ojczyzny o numerze 7786. Jako żołnierz w stanie

spoczynku kolejno awansowany na stopień plutonowego, podporucznika i porucznika, a 2 sierpnia 2018 roku Minister Obrony Narodowej mianował por. Augusta Wajdę na stopień kapitana. Za swoją służbę otrzymał: Krzyż Armii Krajowej, odznakę akcji „Burza”, Krzyż Więźnia Politycznego, a w roku 2019 został uhonorowany przez prezesa SZŻAK odznaką „Kolumbowie Rocznik 20”.

Na Wieczną Wartę odszedł 15 sierpnia 2022 r. weteran – żołnierz Armii Krajowej, porucznik w stanie spoczynku, śp. Albert Rydzik.

Albert Rydzik pochodził z Wileńszczyzny, gdzie urodził się 14 grudnia 1925 r. w miejscowości Natrynie. Tam też, w latach 1936-1939 był zastępowym w drużynie harcerskiej Hufca ZHP Święcany i tam wstąpił do oddziału Armii Krajowej, składając przysięgę w dniu 21 stycznia 1943 r. na ręce swojego ojca, starszego sierżanta Edwarda Rydzika, ps. Osa, dowódcy placówki AK Natrynie. Otrzymał pseudonim Olcha, odbył szkolenie wojskowo-dywersyjne, pełnił funkcję łącznika, kolportował prasę podziemną, współpracował z wywiadem, ukrywał „spalo-

nych” żołnierzy AK, uczestniczył w akcji „Burza”. Po przejściu frontu uchylał się przed zarządzonej mobilizacją do armii radzieckiej, za co spotkały go represje ze strony NKWD. W Sanoku zamieszkał kilka lat po wojnie, po zawarciu związku małżeńskiego. W 1992 roku, po pozytywnej weryfikacji, został członkiem SZŻAK i w latach 1995-2015 pełnił funkcję sekretarza koła w Sanoku, znacznie przyczyniając się do zgromadzenia i uporządkowania wspomnień i relacji żołnierzy ZWZ-AK, które obecnie stanowią cenny zbiór w IPN.

W 1999 roku otrzymał patent Weterana Walk o Wolność i Niepodległość Ojczyzny o numerze 5661. Jako żołnierz w stanie spoczynku kolejno awansowany na stopień plutonowego, podporucznika i w 2005 roku na stopień porucznika. Za swoją służbę otrzymał: Krzyż Armii Krajowej, odznakę akcji „Burza”, odznakę honorową „Żołnierza AK Okręgu Wileńskiego”, a w roku 2019 został uhonorowany przez prezesa SZŻAK odznaką „Kolumbowie Rocznik 20”. Otrzymał także szereg wysokich wyróżnień za działalność turystyczną i krajoznawczą oraz srebrną odznakę Za Zasługi dla Sanoka. Śp. porucznik Albert Rydzik w latach walki zbrojnej z najeźdźcami z honorem pełnił żołnierską powinność, a potem rzetelnie pracował zapewniając byt swojej rodzinie, pełniąc ważne społecznie funkcje sekretarza Zarządu PTTK w Sanoku i sekretarza sanockiego Koła SZŻAK. Angażował się również na rzecz powstania NSZZ „Solidarność” w Ośrodku Transportu Leśnego, był przewodnikiem PTTK i MBL oraz ławnikiem Sądu Rejonowego w Sanoku. Por. Alberta Rydzika, oprócz rodziny i przyjaciół, żegnały delegacje i sztandary Oddziału PTTK „Ziemia Sanocka” i Koła SZŻAK, wystawionego przez strzelców z Jednostki Strzeleckiej 2210.

Dzisiaj dziękujemy za ich trud, odwagę i poświęcenie, za przykład niezłomności i ofiarności. Cześć ich pamięci!

Zarząd Koła SZŻAK w Sanoku

Wśród umundurowanych Niemców pierwszy z prawej Leo Humeniuk.

– Dalej nie mogę zrozumieć, jak dokonała się ta przemiana mojego ojca. Z człowieka, który miał przybliżyć ludzi do Boga, a nawet mającego promować chrześcijańskie i uniwersalne wartości, w bezwzględny sadystę, odpowiedzialnego lub współodpowiedzialnego za śmierć tysięcy ludzi – zastanawia się Peter Habib. Takie etyczne i moralne transformacje nie były jednak w czasie wojny czymś niezwykłym.

Niemiecki psycholog społeczny i pisarz Harald Welzer w książce „Sprawcy. Dlaczego zwykli ludzie dokonują masowych mordów”, analizując zbrodnie popełnione w czasie Holocaustu, pokazał, jak zwykli mężczyźni, przykładowo ojcowie rodzin, spokojni ludzie są w stanie zabijać na masową skalę. Zabijanie ludzi w krótkim czasie może stać się pracą jak każda inna, zaś osoba dokonująca takich potworności nie ma sobie nic do zarzucenia. Przeciwnie. Welzer cytuje m.in. słowa Heinricha Himmlera wypowiedziane w czasie jednej z narad najwyższych oficerów SS w Poznaniu w 1943 roku, wtedy gdy „ostateczne rozwiązanie kwestii żydowskiej” było w kulminacyjnej fazie, zaś większość Żydów w państwach okupowanych przez III Rzeszę wymordowana:

„Większość z was wie, co to znaczy widzieć stos stu, pięciuset czy tysiąca zwłok. Dzięki temu, że znosimy takie rzeczy, a jednocześnie – nie licząc wyjątków wynikających z ludzkiej słabości – pozostajemy przyzwoitymi ludźmi, staliśmy się tacy twardzi”.

Autor jest wydawcą i redaktorem naczelnym czasopisma „Podkarpacka Historia” oraz portalu www.podkarpackahistoria.pl. Kontakt: redakcja@podkarpackahistoria.pl.

skiego odwiedzają biskupi Michał Klepacz i Zygmunt Choromański oraz ojciec hierarchy Stanisław.

2.11.2013 przy Domu Ludowym w Pastwiskach koło Zarszyna odbyło się uroczyste odsłonięcie i poświęcenie tablicy upamiętniającej pobyt kardynała Karola Wojtyły w tej wsi. Późniejszy papież przebywał tu w sierpniu 1978 roku, tu właśnie miała do niego dotrzeć informacja o śmierci Pawła VI.

3.11.1848 w czasie „Wiosny Ludów” przed wojskami austriackimi kapituluje powstańcza załoga Lwowa. Część powstańców rozpoczyna walkę partyzancką na terenach prowadzących na ogarnięte rewolucją Węgry, m.in. w okolicach Komańczy Przełęcz Radoszyckiej i Przełęcz Łupkowskiej.

4.11.1918 w Wisłoku Wielkim utworzona została Ukraińska Rada Narodowa dla powiatu sanockiego, która zgłosiła akces ukraińskich mieszkańców tych terenów do powstałej cztery dni wcześniej Zachodnio-ukraińskiej Republiki Ludowej.

Tutejsze, ewangelickie pismo „Freimund” entuzjastycznie odnosiło się do kolejnych sukcesów Hitlera pisząc:

„Wyznajemy z radością podstawowe idee narodowego socjalizmu, jakie Bóg dał nam Niemcom przez Adolfa Hitlera”.

W 1933 roku, trzy miesiące po nominacji nowego kanclerza Rzeszy, Epplein określił go mianem „wielkiego przywódcy”, „silnego palca Bożego”, zaś 20 kwietnia tego roku, w 44. urodziny kanclerza Rzeszy, z seminarium wysłano do Hitlera specjalne życzenia urodzinowe. Korespondencja wychodząca z Neuendettelsau kończyła się w tym czasie zwyczajowym: „Heil Hitler”.

Przebywając w Polsce, Humeniuk utrzymuje stały kontakt z seminarium. Jego korespondencja z misją z tego okresu jest pełna patosu, służalczości. Widać, że następuje przemiana jego świadomości narodowej. W jednym z listów negatywnie wyraża się o Ukraińcach:

„Wstydzę się przynależności do narodu, którego młodzieży brakuje wierności i wdzięczności”.

Studia ukończył 3 kwietnia 1939 roku. Prawdopodobnie był przymierzany do wyjazdu na misję do Brazylii lub Nowej Gwineji. Dość niespodziewanie, mimo że deklarował się już jako Niemiec, wrócił do Polski, gdzie zastał go wybuch wojny, zaś jego rodzinne tereny zostały wcielone do ZSRR.

W grudniu 1939, korzystając z możliwości jakie dawały porozumienia niemiecko-radzieckie, wraz z grupą repatriantów uważających się za Niemców trafił do obozu przesiedleńców w Rabenstein koło Chemnitz, 22 kwietnia 1940 roku otrzymał obywatelstwo. Między czerwcem 1940 a kwietniem 1941 roku pracował w Neuendettelsau, tam też – w lutym – został wyświęcony na pastora.

Z zachowanych materiałów wynika, że najpierw trafili do Jarosława, stamtąd skierowano ich do Sanoka. Humeniuk liczył wtedy na pracę pastora w Wisłoku Wielkim, nic z tego jednak nie wyszło. Z Neuendettelsau dostał zalecenie, by szukać zatrudnienia w którymś z urzędów w Generalnym Gubernatorstwie. Ostatecznie przez krakowski Arbeitsamt dostał skierowanie do pracy w charakterze funkcjonariusza kryminalnego – tłumacza w Policji Bezpieczeństwa. 16 czerwca 1941 roku rozpoczął oficjalnie urzędowanie w siedzibie sanockiego Gestapo, gdzie stał się jednym z najgorliwszych i najbardziej bezwzględnych funkcjonariuszy.

Przemiana w potwora

Sam Leo Humeniuk nigdy nie wyraził skruchy za swoje czyny. W swych krótkich wspomnieniach napisanych w latach 70. XX wieku owszem pisał o okrucieństwach wojny, ale zupełnie pomijał swój udział w zbrodniach.

31.10.1923 Michał Słuszkiewicz złożył oficjalnie rezygnację z funkcji burmistrza Sanoka. Faktycznie pozostawał jednak na urzędzie jeszcze prawie rok. Rada Miasta przyjęła dymisję 13 grudnia tego roku, zaś nowy burmistrz (Adam Pytel) został wybrany dopiero 18 września 1924 roku.

1.11.1972 w ramach przygotowań do reformy administracyjnej i podziału kraju na 49 województw zlikwidowano powiat sanocki. Większą jego część włączono do eksperymentalnego, największego w kraju powiatu bieszczadzkiego ze stolicą w Lesku. Sam Sanok został odrębnym miastem na prawach powiatu. W skład nowej jednostki weszły: Bukowsko, Jurówce, Komańcza, Markowce, Mrzygłód, Niebieszczyzna, Olchowce, Szczawne i Tyrawa Wołoska. Do powiatu krośnieńskiego włączono: Rymanów, Besko, Jaćmierz, Jaśliska, Nowosielce, Posadę Górną, Sieniawę, Wróblak Szlachecki i Zarszyn, zaś do brzozowskiego Lalin i Pakoszówkę.

2.11.1955 internowanego w klasztorze w Komańczy prymasa Stefana Wyszyńskiego

OGŁOSZENIE

Gmina Miasta Sanoka

uprzejmie informuje, że w celu usprawnienia przemieszczania się mieszkańców odwiedzających cmentarze komunalne z okazji **Dnia Wszystkich Świętych** zostają uruchomione dodatkowe kursy na liniach autobusowych w komunikacji miejskiej:

I. Linia kursująca pod numerem „2” na trasie:

• ul. JANA PAWŁA II > ul. Traugutta > ul. Królowej Bony > ul. Lwowska > ul. Jagiellońska > ul. Kościuszki > ul. Rymanowska > ul. Konopnickiej > ul. Ustronie (Cmentarz Południowy).

• ul. USTRONIE (Cmentarz Południowy) > ul. Konopnickiej > ul. Rymanowska > ul. Kościuszki > ul. Podgórze > ul. Królowej Bony > ul. Traugutta > ul. Sadowa > ul. JANA PAWŁA II.

Godziny odjazdu autobusu w dniu 31 października z przystanku przy ul. Jana Pawła II (SPGK):
9¹⁰ - 12⁰⁰ - 14⁰⁰ - 16⁰⁰

Godziny odjazdu autobusu w dniu 31 października z przystanku przy ul. Ustronie (Cmentarz Południowy):
10⁰⁰ - 12⁵⁵ - 14⁵⁵ - 16⁴⁵

Godziny odjazdu autobusu w dniu 1 listopada z przystanku przy ul. Jana Pawła II (SPGK):
9¹⁰ - 11⁰⁰ - 12⁴⁵ - 13⁴⁵ - 14⁴⁵ - 15⁴⁵

Godziny odjazdu autobusu w dniu 1 listopada z przystanku przy ul. Ustronie (Cmentarz Południowy):
10⁰⁰ - 11⁵⁰ - 13⁴⁰ - 14¹⁰ - 15³⁵ - 16²⁵

Godziny odjazdu autobusu w dniu 2 listopada z przystanku przy ul. Jana Pawła II (SPGK):
9¹⁰ - 10⁴⁵ - 12⁴⁵ - 14⁴⁵ - 16⁰⁰

Godziny odjazdu autobusu w dniu 2 listopada z przystanku przy ul. Ustronie (Cmentarz Południowy):
10⁰⁰ - 11⁴⁰ - 13⁴⁰ - 15⁴⁰ - 16⁴⁵

II. Linia kursująca pod numerem „5” w dniu 1 listopada na trasie:

• ul. Krakowska (Pętla) > ul. Rymanowska > ul. Kościuszki > ul. Lipińskiego (Łany).

• Powrót:

• ul. Lipińskiego (Łany) > ul. Jagiellońska > ul. Kościuszki > ul. Rymanowska > ul. Krakowska (Pętla).

Godziny odjazdu autobusu z przystanku przy ul. Krakowskiej (Pętla):
9⁴⁰ - 10⁰⁵ - 11⁰⁵ - 11³⁵ - 12⁰⁰ - 12⁴⁵ - 13¹⁰ - 13⁴⁰ - 14²⁵ - 14⁵⁰ - 15³⁰ - 16¹⁰

Godziny odjazdu autobusu z przystanku przy ul. Lipińskiego (Łany):
9²⁹ - 10¹⁹ - 10⁴⁴ - 11³⁹ - 12⁰⁹ - 12³⁴ - 13¹⁹ - 13⁴⁹ - 14¹⁹ - 15⁰⁹ - 15³⁴ - 15⁵⁹

III. Linia kursująca pod numerem „50A” w dniu 1 listopada na trasie:

ul. Jana Pawła II (SPGK) > ul. Gorazdowskiego > ul. Sadowa > ul. Langiewicza > ul. Traugutta > ul. Staszica > ul. Królowej Bony > ul. Witkiewicza > ul. Wyspiańskiego > Olchowce (Kościół) > Zawadka.

Godziny odjazdu autobusu z przystanku przy ul. Jana Pawła II (SPGK):
12¹⁵ ; 14³⁵

Powrót:

Zawadka > Olchowce (Kościół) > ul. Wyspiańskiego > ul. Witkiewicza > ul. Królowej Bony > ul. Staszica > ul. Traugutta > ul. Sadowa > ul. Gorazdowskiego > ul. Jana Pawła II (SPGK).

Godziny odjazdu autobusu z przystanku ZAWADKA:
12⁴⁵ ; 15¹⁵

OGŁOSZENIE

Wójt Gminy Tyrawa Wołoska

działając na podstawie art. 35 ust. 1 ustawy z dn. 21.08.1997 r. o gospodarce nieruchomościami informuje, że w dniach od 28.10.2022 r. do 18.11.2022 r. tj. na okres 21 dni, w siedzibie Urzędu Gminy w Tyrawie Wołoskiej oraz na stronie internetowej www.bip.tyrawa.pl, zostanie wywieszony wykaz nieruchomości stanowiących własność Gminy Tyrawa Wołoska, położonych w obrębie ewidencyjnym Rozpucie, przeznaczonych do oddania w użyczenie na rzecz Stowarzyszenia Bieszczadzkie Dziedzictwo Kultury. Więcej informacji można uzyskać w Urzędzie Gminy w Tyrawie Wołoskiej w pok. 25, IIp, tel. 13 46 569 36.

INFORMACJA

Starostwo Powiatowe w Sanoku

informuje, że w dniu **31 października 2022 r.** (poniedziałek) Urząd będzie nieczynny.

Za utrudnienia przepraszamy

Sekretarz Powiatu Maryla Kopiec

DYŻURY W RADZIE MIASTA

3 listopada 2022 r. (czwartek) pokój nr 67 dyżur pełni radny **Ryszard Karaczkowski** w godz. 17.00–18.00

Czym jest dobrowolna zasadnicza służba wojskowa?

Zostań żołnierzem dobrowolnej zasadniczej służby wojskowej!

Osoba chcąc wstąpić w szeregi Wojska Polskiego ma teraz do wyboru kilka form czynnej służby wojskowej:

- zawodową służbę wojskową;
- terytorialną służbę wojskową;
- dobrowolną zasadniczą służbę wojskową;
- oraz dodatkowo – dwa rodzaje służby w rezerwie: aktywną i pasywną rezerwę.

Kandydat na żołnierza musi spełniać następujące warunki:

- posiadać obywatelstwo polskie;
- posiadać nieposzlakowaną opinię;
- posiadać zdolność psychiczną i fizyczną do pełnienia służby wojskowej;
- posiadać wiek co najmniej 18 lat;
- nie może być karany sądownie za przestępstwo umyślne;
- nie może być przeznaczony do służby zastępczej;
- nie może być wyłączony od obowiązku pełnienia czynnej służby wojskowej w razie ogłoszenia mobilizacji i w czasie wojny;
- nie może posiadać nadanego przydziału organizacyjno-mobilizacyjnego do służby w jednostce zmilitaryzowanej.

Dobrowolna zasadnicza służba wojskowa jest ochotniczą formą czynnej służby wojskowej. Oznacza to, że w każdym momencie służby żołnierz może z niej zrezygnować. Dla osób zainteresowanych zawo-

downą służbą wojskową jest podstawową drogą umożliwiającą wstąpienie w szeregi armii zawodowej. Osoba, która zostanie powołana do dobrowolnej zasadniczej służby wojskowej, odbędzie

28-dniowe szkolenie podstawowe zakończone przysięgą. Następnie zostanie skierowana na 11-miesięczne szkolenie specjalistyczne w jednostce wojskowej, w czasie którego może zostać powołana do zawodowej służby wojskowej. W czasie 11-miesięcznego szkolenia specjalistycznego żołnierz może być skoszarowany (tj. być zakwaterowany na terenie jednostki wojskowej), ale nie ma takiej konieczności. Podczas odbywania

Szczegółowe informacje dotyczące wszystkich rodzajów służby wojskowej można uzyskać w Wojskowym Centrum Rekrutacji w Sanoku:

- zawodowa służba zawodowa – tel. 261 156 646;
- dobrowolna zasadnicza służba wojskowa – tel. 261 156 645;
- kształcenie kandydatów do zawodowej służby wojskowej – tel. 261 156-646;
- Terytorialna Służba Wojskowa – tel. 261 156 648;
- Oficer wydziału rekrutacji – tel. 261 156 647;
- email: wcrsanok@ron.mil.pl
- osobiście w siedzibie WCR: 38–500 Sanok, ul. Przemyska 1

Dodatkowe informacje dotyczące służby wojskowej znajdziesz na stronie internetowej: www.www.wojsko-polskie.pl

LOKALE, NIERUCHOMOŚCI

Kupię

- Działkę przy rzece Osława, tel. 602 476 137
- Działkę, las w Bieszczadach lub nad Soliną, tel. 600 033 733

Posiadam do wynajęcia

- Pomieszczenie biurowe 20 m², z łazienką, przy ul. Sobieskiego, obok „Prox” tel. 608 539 737

USŁUGI

- Moskitiery, rolety, tel. 600 297 210

AQUAFITNESS

pon.–czw. 20.00 pt. 19.30
tel. 691 291 403
www.jogasanok.com

KOREPETYCJE

- Matematyka – szkoła średnia i podstawowa, tel. 516 032 448
- Język rosyjski, język angielski, tel. 606 806 353

AUTO-MOTO

- Kupię
- Auta za gotówkę, tel. 600 033 733
- Auto zabytkowe, tel. 602 476 137

ZAADOPTUJ ZWIERZAKA

Nutka

Nutka to sunia, która ma zaledwie pięć miesięcy, waży niewiele, bo około 7 kg. Została już dwa razy odrobaczona. To wesoła sunia, bardzo ułożona, ładnie chodzi na smyczy, kocha pieszczołki.

Kontakt w sprawie adopcji:
695 273 839

Dzajf

To brat Nutki. Waży nieco więcej niż siostra, bo ok. 10 kg. To pewny siebie, skory do psot i zabaw psiak. Swobodnie spaceruje, uwielbia kontakt z człowiekiem. Kto mu da domek?

Kontakt w sprawie adopcji:
695 273 839

Apteki pełniące dyżury

Od 24.10.2022 r. do 31.10.2022 r.
Apteka Gemini ul. Jana Pawła II 31 A/5

Od 31.10.2022 r. do 07.11.2022 r.
Apteka Gemini ul. Kochanowskiego 25/6

Rabe

Dziki zakątek Bieszczadów

Jesień rozpieszcza nas w tym roku wspaniałymi barwami. Słoneczna aura sprzyja pieszym wędrowcom. W ostatnią niedzielę, 23 października grupa z Sanoka wybrała się malowniczą trasą, wśród szeleszczących liści na niezapomniany spacer, któremu przewodniczył Stanisław Sieradzki, prezes PTTK Oddział „Ziemia Sanocka”

40-osobowa grupa udała się niezbyt uczęszczaną trasą z Przełęczy pod Gabrów Wierchem do miejscowości Rabe. Grupie przewodniczył Stanisław Sieradzki, prezes PTTK Oddział „Ziemia Sanocka”, który to już nieraz pokazywał turystom dziki zakątek Bieszczadów, gdzie próżno szukać innych wędrowców. Tak też było

tym razem. Wędrowcom towarzyszyły wspaniałe widoki oraz mieniące się jesiennymi barwami liście. Grupa miała okazję odwiedzić kapliczkę pod Gawaniem, która znajduje się poniżej drogi. Obok kapliczki znajduje się cudowne źródelko, dawni mieszkańcy tamtejszych wsi uważali, że ma magiczne właściwości i każdy, który prze-

mył twarz wodą ze źródelka „przejrzał na oczy”. Niektórzy turyści również spróbowali i przemysłali oczy. Kto wie, może i oni przejrzą na oczy. Dalsza droga przez las upłynęła na zbieraniu grzybów, których nadal było sporo. Po trudach marszu, grupa udała się na zasłużony odpoczynek na leśnej polanie, skąd rozpościerał się wspaniały widok na okoliczne góry. Z oddali było widać Łopiennik, Boroło oraz pasmo Wysokiego Działu. Po krótkim odpoczynku turyści udali się w dalszą drogę. Kolejnym punktem wycieczki był Huczek-

-Huczvice, by następnie udać się nad malownicze Jeziorko Bobrowe, gdzie zaplanowano dłuższy pobyt na ognisko. Jeziorko Bobrowe leży u północnych stoków Chrystczatej (997 m n.p.m.), pomiędzy terenami dawnych nieistniejących obecnie wsi Huczvice oraz Sukowate. Po wspólnym ognisku i podziwianiu okolicznej fauny i flory, grupa udała się w dalszą wędrowkę, gdzie czekało ich jeszcze pokonanie najwyższych szczytów: Wierszki 803 m n.p.m. oraz Przełęcz pod Kiczera – 704 m n.p.m., by następnie udać się do miejscowości Rabe. (dcz)

Leśnictwo Tworylczyk

Niedźwiedź zaatakował leśniczego

W środę (19.10.) w leśnictwie Tworylczyk niedźwiedź zaatakował doświadzonego leśniczego. Mężczyzna ma rozległe rany głowy. Do ataku doszło podczas przeglądu przez leśniczego uprawy jodłowej.

Z relacji rzecznika Regionalnej Dyrekcji Lasów Państwowych w Krośnie wynika, że mężczyzna zauważył zbliżającego się do niego małego niedźwiedzia. Po chwili leśni-

czy został zaatakowany przez dużą samicę, prawdopodobnie matkę niedźwiedzia. Leśniczy zdążył ochronić rękoma głowę, skulił się na ziemi pod najbliższą rosnącą brzoza.

Po zadaniu kilku ciosów w głowę i plecy niedźwiedzia oddaliła się. Całe szczęście, mężczyzna nie stracił przytomności i samodzielnie wzywał pomoc najbliższemu znajdu-

jącego się leśnika, który kolejno zawiadomił pogotowie ratunkowe i wraz z kilkoma innymi pracownikami leśnymi udał się na miejsce zdarzenia. Poszkodowany o własnych siłach doszedł do drogi stokowej, gdzie zastali go koledzy. Udzielili mu pomocy, opatrując rany. Zaatakowany leśniczy ma ranę szarpaną głowy na szerokość 20 cm, poszarpane ucho oraz ślad na plecach, stracił dużo krwi. Śmigłowcem został przetransportowany do szpitala w Sanoku, gdzie udzielono mu dalszej pomocy, a stan pacjenta był stabilny.

Leśnicy apelują o ostrożność podczas wędrowek po lasach. Miejsca, gdzie potencjalnie można spotkać niedźwiedzia, oznaczone są tablicami ostrzegawczymi, jednak należy pamiętać, że zwierzęta przemieszczają się i możemy je spotkać również w nieoznakowanych miejscach.

esw

Bukowsko

Projekt „Szlakiem historycznych osad”

W ramach realizowanego przez Towarzystwo Przyjaciół Ziemi Bukowskiej w Bukowsku projektu „Szlakiem historycznych osad – przywracamy pamięć historyczną kultury i tradycji”, została odrestaurowana i wzbogacona o dodatkowe elementy ścieżka przyrodniczo-historyczna – wytyczona przez nauczycieli, uczniów i wolontariuszy Zespołu Szkół w Pobiednie w latach 2007–2010.

Projekt miał na celu odrestaurowanie i uatrakcyjnienie ścieżki przyrodniczo-historycznej prowadzącej ze Zboisk przez nieistniejące już osady Ratnawica, Belchówka i Kamienna do Bukowska i z powrotem oraz popularyzację dziedzictwa kulturowego poprzez działania edukacyjne, w tym przygotowanie rodzinnej gry terenowej.

Doceniając ogrom pracy włożonej w realizację projektu sprzed 12 lat, zachowany został pierwotny przebieg trasy. Na ścieżce pojawiły się dodatkowe oznakowania w postaci żółto-czerwonych kropek oraz zamontowano 7 tablic dużych i 20 mniejszych, zawierających mapę topograficzną oraz historię miejscowości istniejących i wysiedlonych osad wraz z dziedzictwem kulturowym i przyrodniczym terenu i miejscami ważnymi dla historii regionu.

Przemierzając szlak historycznych osad zamieszkałych głównie przez społeczność rusińską, mamy okazję poszerzyć wiedzę historyczną oraz docenić różnorodność kulturową charakterystyczną dla terenów województwa podkarpackiego przed akcją „Wisła”, oraz piękno i dzikość przyrody nas otaczającej.

Szlak tworzy 15-kilometrowa trasa zaczynająca się przy Ośrodku Rekreacyjnym Caritas w Zboiskach, a kończąca

w Bukowsku. Trasę ścieżki można rozpocząć również od Bukowska oraz podzielić ją na etapy. Na obecnej trasie zaznaczonych jest 7 miejsc, gdzie postawiono nowe tablice, jednak pierwotnie na ścieżce wyznaczono 12 przystanków, które możemy znaleźć w przewodniku „Szlakiem dawnych osad” <https://bukowsko.pl/s/412/sciezka-historyczno-przyrodnicza-szlakiem-historycznych-osad>.

W ramach kontynuacji i rozszerzenia projektu została przygotowana dokładna mapa topograficzna ścieżki oraz nagany jej ślad, który można pobrać ze strony gminy Bukowsko.

Jednocześnie wydano w formie mapki gry terenowej pozwalającą na dotarcie w odpowiednie miejsca i zdobycie atrakcyjnych pieczętek. Mapa ze wszystkimi zebranymi pieczętkami, będzie uprawniała do odbioru nagrody w formie gadżetów w Urzędzie Gminy w Bukowsku pok. 210. Wersja papierowa gry i mapy jest dostępna w Ośrodku Rekreacyjnym Caritas w Zboiskach oraz w Urzędzie Gminy Bukowsko (pok. 210). Można ją również pobrać i wydrukować ze strony: GRA.TERENOWA.

Dodatkowo na każdej tablicy znajduje się kod QR przekierowujący na stronę Gminy Bukowsko, gdzie znajdują się wszystkie niezbędne informacje na temat ścieżki.

mn

Polska Hokej Liga

Rewanż Sosnowca, czyste konto Patrika Spěšnego

ZAGŁĘBIE SOSNOWIEC – MARMA CIARKO STS SANOK
3:0 (1:0, 1:0, 1:0)

Bramki: Rzeszutko (2), Kozłowski (32), Danylenko (57).

STS: Salama – Höglund, Valtola; Heikkinen, Tamminen, Ahoniemi – Rapała, Łysenko; Harila, Mäkelä, Pawlenko – Florczak, Karlsson; Filipek, Mocarski, Lahtinen – Miccoli, Sienkiewicz, Ginda, Dulęba.

Przeigrana do zera z rywalem zajmującym niższe miejsce w tabeli, któremu udał się rewanż za minimalną porażkę w „Arenie”. Sosnowiczanie potwierdzili, że sensacyjne zwycięstwo z Cracovią Kraków nie było dziełem przypadku.

Zagłębie szybko otworzyło wynik, bo już w 76. sek trafił Jarosław Rzeszutko, dobijając strzał Michała Bernackiego. Potem okazji do podwyższenia

rezultatu nie wykorzystali Tomasz Kozłowski i Michał Kotlorz. STS też miał sytuacje bramkowe, a konkretnie – Juho Mäkelä i Sebastian Harila.

W drugiej tercji trwała wymiana ciosów. Skuteczny wyprowadził jednak tylko gospodarze, a prowadzenie podwyższył Tomasz Kozłowski, finalizując kontrę wyprowadzoną mimo gry w osłabieniu. Więcej szans mieli jednak goście – Niko Ahoniemi przegrał bezpośredni pojedynek

z bramkarzem, Krystian Mocarski uderzył minimalnie za wysoko, a po strzale Sami Tamminena zabrzęczała poprzeczka.

Trzecią odsłonę rywale także wygrali 1:0, tym razem po голу Dmytro Danylenko, który podczas gry w podwójnej przewadze trafił między parkanami Dominika Salamy. Naszym hokeistom nadal nie dopisywało szczęście – m.in. słupek po strzale strzale Ahoniemiego, a do tego świetnie bronil Patrik Spěšny, jeszcze w poprzednim sezonie grający w sanockich barwach.

Dwa punkty po dogrywce

TAURON PODHALE NOWY TARG – MARMA CIARKO STS SANOK
2:3 (0:2, 1:0, 1:0, d. 0:1)

Bramki: Jelinek (32), Worona (52) – Harila (5), Lahtinen (13), Tamminen (61).

STS: Salama – Höglund, Valtola; Filipek, Tamminen, Ahoniemi – Rapała, Łysenko; Harila, Mäkelä, Mocarski – Florczak, Karlsson; Pawlenko, Lahtinen, Heikkinen – Wróbel, Dulęba; Sienkiewicz, Ginda, Miccoli.

Drugie w obecnym sezonie zwycięstwo nad Podhalem, tym razem jednak tylko za 2 punkty, bo hokeiści STS-u wypuścili dwubramkową przewagę. Decydującego gola strzelił Sami Tamminen, trafiając już na początku dogrywki.

Zawodnicy STS-u (jasne stroje) znów byli lepsi od Podhala, tym razem jednak dopiero po dogrywce

Tym razem mistrz już za mocny

GKS KATOWICE – MARMA CIARKO STS SANOK 3:1 (0:1, 2:0, 1:0)

Bramki: Olsson (30), Fraszko (36), Pasiut (60) – Heikkinen (5).

STS: Salama – Höglund, Valtola; Filipek, Tamminen, Ahoniemi – Rapała, Łysenko; Harila, Mäkelä, Mocarski – Florczak, Karlsson; Pawlenko, Lahtinen, Heikkinen – Wróbel, Dulęba; Sienkiewicz, Ginda, Miccoli.

Mimo porażki niezły występ hokeistów STS-u w Katowicach, gdzie prowadzili do połowy meczu, szansę na zdobycie choćby jednego punktu tracąc dopiero 5 sekund przed końcem. Przegrać z mistrzem Polski to żaden wstyd.

Początek spotkania był bardzo obiecujący w wykonaniu naszej drużyny, która przystąpiła do walki z dużym animuszem. I szybko udało się objąć prowadzenie – do siatki trafił Ville Heikkinen, skutecznie strącając wrzutkę Aleksandra Pawlenki. To najwyraźniej otrzeźwiło hokeistów lidera, którzy stopniowo zaczęli uzyskiwać przewagę.

Kluczowy dla losów pojedynku okazał się okres między 30. a 36. minutą, gdy GKS dwukrotnie wykorzystał grę

w przewadze liczebnej. Wyrównanie przyniosła rywalom skuteczna dobitka Hampusa Olssona, a potem Bartosz Fraszko potężnym strzałem pod poprzeczkę wykorzystał podanie zza bramki. Goście szukali szans w kontrach, kilka razy mocno zagrażając gospodarzom.

Minimalne prowadzenie katowiczian utrzymywało się niemal do końca meczu. Wreszcie trener Miika Elomo zdecydował się na zastąpienie Dominika Salamy dodatkowym na-

Porażkę w Sanoku (na zdjęciu) GKS odbił sobie na własnym lodzie

Pierwsza tercja nie zapowiadała kłopotów drużyny Miika Elomo. Goście szybko objęli prowadzenie – Sebastian Harila swobodnie wjechał w tercję gospodarzy, pokonując ich bramkarza. Na 2:0, po błędzie jednego z rywali, podwyższył Timi Lahtinen. Chwilę przed przerwą mogliśmy zdobyć kolejnego gola, ale uderzenie Ville Heikkinena wyśladowało na słupku.

Być może łatwa pierwsza tercja uspiła czujność naszych zawodników, bo po zmianie stron do głosu zaczęło dochodzić Podhale. Wcześniej mieliśmy jednak kolejny słupek, który tym razem ostemplował Lahtinen. Zmarnowane okazje zemściły się w 32. min, gdy kontaktową bramkę zdobył Tomasz Jelinek.

W ostatniej odsłonie miejscowi ambitnie szukali wyrównującego gola, w końcu osiagając cel. Bramkę na wagę remisu po solowej akcji strzelił Ołeksij Worona. Pod koniec meczu jeden z rywali otrzymał karę 5 min: wprowadził wybronili się do ostatniej syreny, ale już w 49. sekundzie dogrywki grę w przewadze wykorzystał Tamminen. Wprawdzie początkowo sędziowie nie uznali jego trafienia, ale po analizie video decyzja została zmieniona i STS odniósł kolejne zwycięstwo.

pastnikiem, co jednak nie zdało egzaminu. Na 5 sekund przed końcem do pustej bramki trafił Grzegorz Pasiut, pieczętując zwycięstwo gospodarzy.

Już dzisiaj (godz. 18) kolejny trudny pojedynek, tym razem z 2. w tabeli Unią Oświęcim.

Eliminacje Ogólnopolskiej Olimpiady Młodzieży Twarda walka o awans

Drużyna Niedźwiadków była gospodarzem drugiego turnieju, który podobnie jak inauguracyjne zawody w Janowie przyniósł jej jedno zwycięstwo. Zawodnicy Krzysztofa Ząbkiewicza zajmują 2. miejsce w tabeli i o awans będą musieli powalczyć podczas decydujących zmagani w Jastrzębiu.

UKS NIEDŹWIADKI MOSiR SANOK –
JKH GKS JASTRZĘBIE 2:3 (2:0, 0:1, 0:2)

Bramki: Karnas (11), Sawicki (15).

Pierwsze spotkanie z Jastrzębiem zakończyło się wygraną 8:2, a po kwadransie drugiego i golach Marcela Karnasa oraz Adama Sawickiego nasi hokeiści prowadzili 2:0. Wydawało się, że wszystko jest pod kon-

trołą, tymczasem wkrótce nastąpiła nieoczekiwana zmiana ról. Skazywani na porażkę rywale z nawiązką odrobili straty, w ostatnich ośmiu minutach strzelając decydująco bramki.

W meczu z Naprzodem drużyna Niedźwiadków pokazała charakter, z nawiązką odrabiając stratę trzech bramek

UKS NIEDŹWIADKI MOSiR SANOK –
KS KATOWICE NAPRZÓD JANÓW 5:4 (1:4, 2:0, 2:0)
Bramki: Niemczyk 3 (13, 28, 60), Starościak (24), Sawicki (54).

Niefortunny mecz z JKH zaczął się świetnie, a zakończył fatalnie, tymczasem dwa dni później było odwrotnie. Dość powiedzieć, że po pierwszej tercji Niedźwiadki przegrywały 1:4 i wydawało się, że jest po zabawie. Jednak zawodnicy Krzysztofa Ząbkiewicza pokazali charakter prawdziwych wojowników.

W drugiej tercji udało się doprowadzić do stanu kontaktowego, a w końcówce pojedynku odwrócić jego losy. Bohaterem naszej drużyny był Patryk Niemczyk, autor hat-tricka, w tym decydującej bramki, która padła 39 sek przed końcem. Pozostałe gole zdobyli Michał Starościak i Sawicki.

Finałowy turniej w Jastrzębiu zaplanowany został na ostatni weekend listopada. Wtedy wyjaśni się, czy Niedźwiadki zagrają w finałach OOM.

Małopolskie ligi zaków

Kanonada Niedźwiadków

Kolejne zwycięstwa drużyn Niedźwiadków, które prowadzą w tabelach swoich grup. Prawdziwą kanonadę urządził sobie młodszy zespół, trenera Mateusza Kowalskiego, aplikując aż 25 bramek rywalom z Lublina.

Żacy starsi

UKS NIEDŹWIADKI MOSiR SANOK –
UKS KTH KRYNICA-ZDRÓJ 7:1 (1:1, 3:0, 3:0)

Bramki: Ł. Burczyk 2 (5, 31), A. Suchecki 2 (31, 59), K. Suchecki (35), Radwański (45), Sroka (50).

Żacy młodszy

UKS NIEDŹWIADKI MOSiR SANOK –
UKS LHT LUBLIN 25:2 (8:0, 7:1, 10:1)

Bramki: K. Suchecki 5 (2, 7, 29, 42, 56), Bator 4 (19, 38, 49, 56), K. Kłodowski 3 (2, 43, 52), Kusz 3 (7, 44, 51), Gilar 2 (16, 35), Ciupka 2 (30, 40), S. Robel 2 (33, 36), Myćka 2 (41, 48), Rzepka (6), Paszkiewicz (20).

Kolumnę opracował: BARTOSZ BŁAŻEWICZ

PIŁKA NOŻNA

Klasa Okręgowa

Festiwal pięknych goli

CISY JABŁONICA POLSKA – GEO-EKO EKOBALL STAL SANOK 0:5 (0:2)

Bramki: Wanat 2 (57, 67), Czorny (29), Domaradzki (36), Lorenc (83).

Ekoball Stal: Krzanowski – Mikołaj Gawlewicz (46 Mateusz Gawlewicz), Sobol, Barszczak, S. Słysz (72 Ząbkiewicz) – Wanat, K. Słysz, Lorenc, Domaradzki, Niemczyk (67 Tabisz) – Czorny (80 Zagórda).

Dziesiąte zwycięstwo z rzędu stało się faktem! Na dodatek do efektownego rezultatu stalowcy dodali futbolową magię, bo większość goli była przedniej urody. Szczególnie wyróżniały się trafienia Rafała Domaradzkiego i Mateusza Wanata, którzy zdejmowali pajęczyny z bramki gospodarzy.

Mateusz Wanat (w środku) strzelił dwa gole, w tym jednego wyjątkowej urody

Także otwierający wynik gol Dawida Czornego był niczego sobie – płaski strzał z okolic linii pola karnego, po którym piłka wpadła tuż przy słupku. Jednak najlepsze miało dopiero nadejść. Jeszcze przed przerwą Domaradzki ulepszył swoje „ciasteczko” z meczu z Rymanowem, tym razem trafiając w okienko z jeszcze większej odległości i ostrzejszego kąta. Go-la-zo!

Po zmianie stron zawodnicy Pawła Zalogi nie zamierzali zwalniać tempa. Za strze-

lanie wziął się Wanat, którego bramka na 3:0 też była wyborna – uderzenie z 16 m w sam „winkiel”. Dziesięć minut później nasz pomocnik skompletował dublet, tym razem wykorzystując sytuację sam na sam z golkiprem miejscowych. W dość podobnych okolicznościach trafił Piotr Lorenc, choć z ostrzejszego kąta, pieczętując zwycięstwo Ekoballu.

W niedzielę (godzina 11) drużyna Ekoballu Stal zagra u siebie z Przełęczą Dukla.

– Mimo wąskiego i grząskiego boiska oraz ambitnej postawy Cisów, które nie murowały bramki, powinniśmy wygrać wyżej. Czorny spokojnie mógł ustrzelić hat-tricka, świetne okazje zmarnowali też Lorenc i Szymon Słysz. Inna sprawa, że od bardziej dotkliwej porażki rywali uratował nieźle spisujący się bramkarz – powiedział Robert Ząbkiewicz, kierownik zespołu.

Po chwilowym spadku formy – dwa remisy z rzędu – lider wrócił do wygrywania, pokonując 4. w tabeli Pisarowce. Drużynę Wiki do zwycięstwa poprowadzili bracia Filip i Dominik Pielechowcie, których gole przedzieliło trafienie Sebastiana Sobolaka.

Zespół Janusza Sieradzkiego zagrał solidnie w defensywie, kończąc zawody bez straty bramki. A że skuteczność nie była tego dnia najgorsza, to udało się pewnie sięgnąć po komplet punktów. Wynik po indywidualnej akcji otworzył F. Pielech, ładnym strzałem przy dalszym słupku. Spotkanie rozstrzygnęło się między 56. a 59. min, gdy gospodarze dołożyli kolejne dwa gole. Najpierw Sobolak wykorzystał podanie Pawła Hryszki, trafiając uderzeniem z około 10 m. Chwilę później D. Pielech wygrał bezpośredni pojedynek z bramkarzem gości, pieczętując wygraną Wiki.

Filip Pielech (przy piłce) otworzył wynik meczu z Pisarowcami

Klasa A

Lider znów wygrywa

WIKI SANOK – LKS PISAROWCE 3:0 (1:0)

Bramki: F. Pielech (29), Sobolak (56), D. Pielech (59).

Wiki: Szlachcic – Lisowski (62 Rajchel), Wityński, Osiniak, Pluskwik – Biega (40 Hryszko), Stanisław (86 Solon), F. Pielech (77 Pelczar), D. Pielech (89 Burczyk), Velychko – Sobolak (88 Berling).

Podkarpackie ligi młodzieżowe

Wreszcie wyniki na miarę oczekiwań

W końcu udana kolejka obydwu naszych klubów. Zwłaszcza Akademii Piłkarskiej – cztery mecze i trzy wygrane. Trzy zwycięstwa odniosły również zespoły Ekoballu Stal.

Juniorzy starsi

SIARKA II TARNOBRZEG – EKOBALL SANOK 0:5 (0:2)

Bramki: Nowosielski 2 (4, 82), Pelc 2 (16, 63), Jajko (88).

Juniorzy młodsi

AP SANOK – LKS SKOŁOSZYN 8:1 (5:0)

Bramki: Sokołowski 2 (10, 36), Kurasik 2 (12, 34), Dobrowolski 2 (45, 54), Uruski (83), Walkiewicz (90).

Trampkarze starsi

EKOBALL SANOK – KOLBUSZOWIANKA 5:2 (0:2)

Bramki: Kogut (47), Kowalik (50), Ziolo (58), Jaklik (67), Firlit (76).

Trampkarze młodsi

Grupa 1

AP SANOK – IGLOOPOL DĘBICA 1:4 (0:1)

Bramka: Baraniewicz (70).

Grupa 3

STAL STAŁOWA WOLA – EKOBALL SANOK 5:1 (1:0)

Bramka: Lemko (61).

Młodzicy starsi

Grupa 1

AP SANOK – BENIAMINEK KROSNO 2:0 (1:0)

Bramki: Łuszcz (28), Biskup (58).

Grupa 3

EKOBALL SANOK – DAF RZESZÓW 3:1 (2:0)

Bramki: Solecki (1), Głód (3), Kowalik (52).

DeShawn Kurasik zdobył 2 gole dla zespołu juniorów młodszych AP

Młodzicy młodsi

Grupa 1

AP SANOK – UKS SMS PRZEMYŚL 3:0 (1:0)

Bramki: Winnicki 2 (55, 56), Gołbiewski (20).

Grupa 3

LEGION PILZNO – EKOBALL SANOK 4:0 (3:0)

Międzynarodowy Turniej Orlików „Podhale Cup”
Piąte miejsce w Poroninie

Podczas zawodów w Poroninie zespół Akademii Piłkarskiej awansował do Ligi Mistrzów, finalnie zajmując 5. miejsce.

Mimo słabszych warunków fizycznych od rywali i tylko jednego zmiennika, zawodnicy Jakuba Gruszeckiego świetnie zegrali w fazie grupowej, zajmując 2. pozycję, co dało im awans do Ligi Mistrzów. Walka pierwszego dnia turnieju była jednak bardzo wyczer-

pująca, odbijając się na naszej drużynie w decydującej fazie rywalizacji. Ostatecznie ekipa AP uplasowała się na 5. miejscu w stawce 15 klubów. Było też jedno wyróżnienie indywidualne, bo Mateusz Gagatko wybrany został najlepszym bramkarzem turnieju.

Kolumnę opracował: BARTOSZ BŁAŻEWICZ

LEKKOATLETYKA

Łemkowyna Ultra Trail

Jedna w dziesiątce

Biegi górskie trasami Głównego Szlaku Beskidzkiego obejmowały walkę na pięciu dystansach, a w trzech – wszystkie z metą w Komańczy – pokazali się nasi zawodnicy. Miejsce w dziesiątce zajęła Renata Hołowaty, startująca na 30 km.

Renata Hołowaty jako jedyna z naszych reprezentantów wywalczyła miejsce w czołowej dziesiątce

Wyścig z Puław Górnych zawodniczka SanOK Biega ukończyła jako 9. wśród kobiet, z czasem 3:05.19. Na dalszej pozycji sklasyfikowano Wiktorię Fuks. W klasyfikacji mężczyzn 15. był Dawid Leśniak (2:40.11).

Więcej naszych biegaczy zmierzyło się z trasą długości 48 km, która miała początek w Iwonicy-Zdroju. Najlepiej wypadł Wojciech Pajestka, 48. wśród panów (5:27.26). Startowali też: Wiktor Dymaradzka-Kaszubowicz, Tomasz Szyszło, Bogdan Chomiszczak i Zenon Michalczyk.

Najdłuższy dystans, ze startem w Krynicy-Zdroju, liczył aż 150 km. Ekstremalne wyzwanie podjęło dwóch naszych biegaczy. Charakter pokazał 42. wśród mężczyzn Daniel Polny z Pass Running Teamu, uzyskując czas poniżej doby (23:39.46). Blisko 10 godzin później finiszował Adrian Bodnar.

Tarnowski Bieg Leliwitów

Podwójne podium w K40

Wyścig na 10 km z udziałem ponad 100 osób, udany dla naszych zawodników którzy zdominowali kategorię M40, generalnie zajmując miejsca w czołowej dziesiątce.

W klasyfikacji łącznej jako 3. finiszował Damian Dziewiński z SanOK Biega, uzyskując czas 35.41.41. Strata do 2. pozycji wynosiła tylko 12 sekund, natomiast przewaga nad kolejnym biegaczem – ponad 2 min. Miejsce 6. zajął Krzysztof Bułdak z wynikiem 39.26.66. Obaj uplasowali się na podium kat. M40 – wygrał Dziewiński, 3. lokata dla Bułdaka.

SIATKÓWKA

I Podkarpacka Liga Seniorów

Pierwszy komplet punktów!

Pierwszy set zwiastował jednak kłopoty, bo mimo bardzo dobrego początku i prowadzenia aż 14:8 gra gospodarzy w pewnym momencie posypała się – brak wykończenia akcji na siatce – co wykorzystali rywale. Na szczęście od drugiej partii wszystko zaczęło się układać po myśli ekipy TSV. Z wysoką skutecznością atakował Piotr Zieliński, bardzo dobrze zaprezentowali się również juniorzy – Szymon Chrzanowski straszył zagrywką, a przyjęcie Mikołaja Mołczana było więcej niż przyzwoite. Druga partia była jeszcze dość wyrównana, z końcówką na korzyść naszych siatkarzy, za to w trzeciej od początku dyktowali warunki na parkiecie. W czwartym secie zespół Głogovii znów poderwał się do walki, prowadząc 11:7, a potem 20:18. Jednak w decydujących momentach drużyna grającego trenera Piotra Sokołowskiego wrzuciła wyższy bieg, nie pozwalając na to, by choć jeden punkt wyjechał z Sanoka.

TSV SANOK – GŁOGOVIA GŁOGÓW MŁP. 3:1 (-21, 18, 15, 23)

TSV: Krochmal, Zieliński, Pomykała, Krzanowski, Chudziak, Mołczan i Baran (libero) oraz Wójcik, Gierula, Sokołowski i Pietrasz (libero).

Dopiero w 3. kolejce drużyna TSV przywitała się z własną publicznością, do tego w dobrym stylu, odnosząc drugie zwycięstwo w sezonie – tym razem już z kompletem punktów. Przy okazji nasi zawodnicy zrehabilitowali się za wyraźną porażkę w Rzeszowie.

Po pierwszym secie Piotr „Mały” Zieliński zaczął atakować z wysoką skutecznością

I Podkarpacka Liga Senierek

Nie pokonały Maratonu

TSV SANOK – MARATON TRZCIANA
0:3 (-23, -18, -14)

TSV: Olejarz, Stabryła-Kiszka, Adamiak, Pawlik, Wójcik, P. Niemiec i Sokołowska (libero) oraz Dziadosz, M. Niemiec, Krackowska, Adamska i Bekier (libero).

Po niezłej inauguracji sezonu i historycznym punkcie w Rzeszowie liczyliśmy na pierwsze zwycięstwo TSV, jednak rywalki okazały się za mocne.

Wprawdzie drużyna, którą prowadzą wspólnie Maciej Wiśniowski i Tomasz Podulka, zaprezentowała lepszą siatkówkę niż w pierwszej kolejce, ale nie udało się ugrać nawet seta. Choć w pierwszym szczęście było blisko... Niestety, przez

zbyt dużą liczbę błędów własnych zespół TSV nie utrzymał prowadzenia. Kolejne partie toczyły się już przy przewadze Maratonu. Inna sprawa, że u naszych pań widać było tremę, wynikającą z pierwszego meczu przed własną publicznością.

Przyjęcie do poprawy

AZS UR DEVELOPRES II RZESZÓW –
SANOCZANKA SANOK 3:0 (14, 16, 12)

Sanoczanka: Barańska, Bołd, Buško, Kułak, Maciejczyk, Jadczyzyn i Szerszeń (libero) oraz Przybylska, Pasierbowicz, Tomkowicz, Zozulew i Sabat.

Lepszy mecz Sanoczanki niż w inauguracyjnej kolejce z MOSiR-em Jasło, choć wyższość gospodyń ani przez moment nie podlegała dyskusji.

– Mieliliśmy momenty fajnej gry, co po zakończeniu spotkania podkreślali nawet trenerzy drużyny rzeszowskiej, która wydaje się mocniejsza od Jasła. Ale było to oczywiście za mało, by podjąć równorzędną walkę. Moje zawodniczki nie za bar-

dzo potrafiły się odnaleźć na dużej hali, mając problemy zwłaszcza z serwisem miejscowych. Przyjęcie zagrywki na razie szwankuje i musimy nad tym mocno popracować – podkreślił Ryszard Karackowski, trener Sanoczanki.

Podkarpackie ligi młodzieżowe

Dwa zwycięstwa juniorów i debiut młodzików TSV

Młodzicy TSV zaliczyli ligowy debiut. Od lewej: trener Wiesław Semeniuk, Przemysław Kotowicz, Karol Silarski, Gabriel Bańkowski, Kamil Wołoszyn, Mateusz Wiśniowski, Szymon Nowakowski, Albert Janusz, Tomasz Tabisz, Miłosz Frycz, Mikołaj Lorenc, Jan Mandzelowski i Antoni Konieczny

W ostatni weekend zwycięstwa odnieśli tylko juniorzy młodsi TSV, podczas turnieju w Rzeszowie pewnie wygrywając obydwa mecze – z miejscowym AKS VLO II i Żaglem Radymno. Niestety, ich rówieśniczki z Sanoczanki, jak i młodsi klubowi koledzy, doznali wyraźnych porażek.

Juniorzy młodsi
AKS VLO II RZESZÓW – TSV SANOK 0:3 (-20, -18, -22)
ŻAGIEL RADYMNO – TSV SANOK 0:3 (-11, -13, -20)

Juniorki młodsze
SANOCZANKA SANOK –
MKS VLO DEVELOPRES II RZESZÓW 0:2 (-9, -12)

SANOCZANKA SANOK –
MKS VLO DEVELOPRES RZESZÓW 0:2 (-0, -9)

Młodzicy
KARPATY MOSiR KROSNO – TSV SANOK 2:0 (10, 17)

Kolumnę opracował: BARTOSZ BŁĄŻEWICZ

TENIS STOŁOWY

III Liga

Lider już samodzielny!

SKT ILO WIKI SANOK – TKKF MOSiR DUKLA 10:1
SKT: Krukar 3,5, Poliniewicz 2,5, Iwaniuch 2,5, Witka 1,5.

Najłatwiejsze jak dotąd zwycięstwo zespołu SKT, który objął samodzielne prowadzenie w tabeli. Zapowiadana walka o awans zaczyna nabierać realnych kształtów.

Większość spotkań nasi ping-pongiści wygrywali bez straty seta, a jedynej porażki jeszcze w pierwszej serii pojedynków singlowych doznał Dawid Wit-

ka. Grzegorz Poliniewicz, Rafał Iwaniuch i Piotr Krukar zakończyli zawody z kompletami punktów, a najbardziej okazałym legitymował się ten ostatni.

IV Liga

Zacięty bój w Brzozowie

KTS BRZOZÓW – SKT ILO WIKI II SANOK 7:10
SKT II: Morawski 4, Wojciechowski 3, Pytlowany 3, Motyka.

Druga drużyna SKT też wygrała trzeci mecz w sezonie, ale w jej przypadku wystarcza to do 2. miejsca w tabeli, bo lepszy bilans małych punktów ma Strażak II Niżna Łąka.

Pojedynek był bardzo zacięty, a jego losy ważyły się do samego końca. Dość powiedzieć, że rywale aż 6 pkt stracili po porażkach 2:3. Wynik remisowy

utrzymywał się do stanu 7:7, ale kolejne potyczki wygrali Marcin Morawski, Piotr Pytlowany i Robert Wojciechowski, pieczętując zwycięstwo SKT.

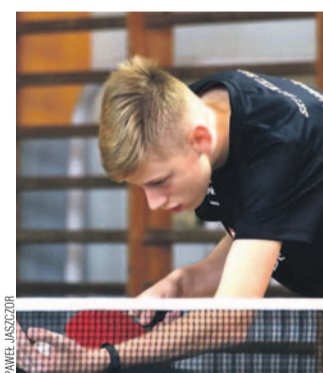
V Liga

Awans na 1. miejsce

SKT ILO WIKI III SANOK –
GÓRNIK GRABOWNICA STARZEŃSKA 10:2
SKT: Wanielista 3,5, Gratkowski 2,5, P. Piróg 2,5, Wronowski 1,5.

Trzecia drużyna SKT jak pierwsza – po kolejnym zwycięstwie objęła prowadzenie w tabeli, najgroźniejszych rywali wyprzedzając bilansem małych punktów.

Gospodarze wygrali nie tylko wszystkie mecze pierwszej serii singlowej, ale i deblę, więc przy stanie 6:0 pojedynek był praktycznie rozstrzygnięty. Potem Górnik zdobył 2 pkt, ale na więcej nie było go już stać. W naszym zespole najlepiej zapunktował Miłosz Wanielista (na zdjęciu), komplet miał też Piotr Piróg, a resztę dołożyli Artur Gratkowski i Marek Wronowski.

Porażka z Ustrzykami

SKT ILO WIKI IV SANOK –
KRZEMIŃ USTRZYKI DOLNE 3:10
SKT IV: Nowak 1, Koziół 1, Krochmal 1, J. Piróg.

Wyraźna porażka czwartego składu SKT, któremu przyszło uznać wyższość gości z Ustrzyk.

Pod nieobecność braci Schabowskich z odsieczą ruszył weteran Marian Nowak, ale pomoc

niewiele pomogła. Pozostałe dwa punkty dołożyli Daniel Koziół i Antoni Krochmal.

Sanocka Liga Sokoła

Wygrana Piotra Dobosza

Rozegrano tylko jeden turniej, w którym najlepszy okazał się Piotr Dobosz.

Podczas zmagania w SP3 Dobosz odniósł pewne zwycięstwo, pokonując wszystkich rywali.

Kolejne miejsca zajęli Janusz Stępkowski (jedna porażka) i Czesław Terefinko (trzy).

SPORTY SIŁOWE

Mistrzostwa Świata w Trójboju Siłowym

Brąz Przybylskiego!

Podczas championatu Federacji GBP w słowackiej Trnawie miejsce na podium zajął Hubert Przybylski, zdobywając brązowy medal w wadze do 89 kg. Sukces zawodnika Gryfu mieszal się z niedosytem, bo do srebra zabrakło tylko 2,5 kg...

Hubert Przybylski zdobył brązowy medal MŚ w Trójboju Siłowym

Rywalizację w przysiadzie popularny „Bercik” rozpoczął od pewnego podejścia do 260 kg, następnie uzyskując 275 kg. Niestety, ostatni atak na 285 kg nie został uznany przez sędziów. Podobnie sytuacja wyglądała w wyciskaniu na ławce: najpierw 152,5 kg, potem 162,5 kg, jednak finałowe 172,5 kg znów zanegowane przez arbitrow. Na szczęście w martwym ciągu kontrowersji już nie było, a wszystkie próby – kolejno na 260, 280 i 300 kg – zostały

pewnie zaliczone. Tym samym Przybylski łącznym wynikiem 737,5 kg pobił rekord życiowy, sięgając po brązowy medal.

– Z jednej strony duży sukces, a z drugiej mały niedosyt, bo do srebrnego medalisty, którym też okazał się siłacz z Polski, zabrakło tylko 2,5 kg. Gdyby sędziowie choć w jednym z dwóch przypadków zaliczyli Hubertowi ostatnie podejście, to mielibyśmy wicemistrza świata – powiedział Piotr Wojnarowski, trener Gryfu.

Mistrzostwa Polski Młodzików

Pojechali po naukę

W Sokołowie Podlaskim startowała piątka sztangistów Gryfu, z których najlepiej zaprezentował się Przemysław Cybuch.

Młodzie ciężarowcy Gryfu. Od lewej: Kacper Piech, Przemysław Cybuch, Natasza Krawczyk, Krystian Rycyk i Krzysztof Chorążak

W wadze do 45 kg nasz zawodnik zajął 12. miejsce, uzyskując 77 kg w dwuboju (35 kg w rwaniu i 42 kg w podrzucie). Drugą dziesiątkę kat. do 61 kg zamknął Krzysztof Chorążak

(80 kg). Krystian Rycyk i Kacper Piech nie zostali sklasyfikowani. Wśród dziewcząt zadebiutowała Natasza Krawczyk, walkę w wadze do 71 kg kończąc na 14. pozycji (54 kg).

Sukces lepiej spuentowała Bluj, wygrywając na 500 m i 3000 m na eliminacje (na pół km 9. Dagmara Strzyżowska). W wieloboju junierek B podopieczne Piotra Bluja i Witolda Myćki zajęły całe podium – 1. Paula Doskowska (1. na 3000 m i 2. na 500 m), 2. Łożańska (2. i 1.), 3. Magdalena Pawlikowska (dwa razy 3.). Sprint zdominował i kat. kadetek – wygrała Lena Wislocka (dwa razy 1.) przed Aleksandrą Górecką (dwa razy 2.). Zwycięstwo odniósł też Junior F Maksymilian Rabicki (1. na 300 i 400 m).

W kat. junierek D miejsce 2. wywalczyła Laura Bluj (2. na 300 i 600 m), a wśród chłopców 5. był Bartosz Pawlikowski (5. na 300 i 600 m). W juniorach E pozycję 3. zajął Aleksander Doskowski (2. na 300 m i 3. na 600 m), a tuż za podium uplasowała się Martyna Nestorowicz (4. na 300 i 600 m). Dalsze loka-

WROTKARSTWO

Dwa zwycięstwa w punktacjach łącznych

Dobiegła końca walka o Grand Prix Lubelszczyzny. Podczas finałowych zmagani w Tomaszowie rolnikarom Sprintu znów przypadło sporo medali, a zwycięstwa w klasyfikacjach łącznych sezonu odniosły młodziczka Bianca Bluj i juniorka B Natalia Łożańska.

ty w tej grupie zajmowały Maja Król i Amelia Krackowska.

Do sklasyfikowania w punktacji łącznej sezonu trzeba było zaliczyć przynajmniej pięć z dziewięciu startów. Lokaty naszych zawodników: Juniorki B – 1. Łożańska, 2. Doskowska, 3. Pawlikowska, młodzicy – 1. B. Bluj, 14. D. Strzyżowska; 4. Bartosz Łożański, 5. Michał Niemczyk, kadet – 2. Wislocka, 3. Górecka, junior D – 3. L. Bluj, 5. Lena Tokarska, 11. Aleksandra Jagniszczak, 16. Lena Strzyżowska; 3. Pawlikowski, junior E – 9. Nestorowicz; 5. Doskowski.

Rolkarze Sprintu udanie zakończyli rywalizację w lubelskim GP

Międzynarodowe Mistrzostwa Leska były pierwszym po wakacjach startem naszych klubów. Świetnie wypadła Łucja Przygórzska z Rekinów, zdobywając trzy medale, w tym dwa złote.

Trenerzy Daniel Starejki i Dariusz Fineczko mieli powody do dumy – Przygórzska wygrała na 50 i 100 m stylem dowolnym, zdobywając też brąz na 50 m „motylkiem”. Lokaty w dziesiątkach zajmowali: Róża Kameczura (na 50 m – 5. grzbietowym i 9. dowolnym), Pola Andrzejewska (na 50 m – 6. dowolnym i 9. grzbietowym), Yelizaveta Malysheva (na 50 m – 8. klasycznym i 9. grzbietem, 10. na 100 m dowolnym), Franciszek Kielar (8. na 50 m grzbietowym i motylkowym) i Oliwia Grygiel (8. na 50 m motylkowym).

PŁYWANIE

Medale Łucji z Rekinów

Łucja Przygórzska (wraz z trenerami) z dumą prezentowała medale

Do tego sztafeta młodszych dziewcząt (Kameczura, Andrzejewska, Zofia Dziadak i Przygórzska) uplasowała się tuż za podium na 4x50 m dowolnym. Oprócz wymienionych startowali: Aleksandra Stabryla, Natalia Futryk, Hanna Kameczura, Ida Ryczał, Lena Skoczypiec, Antonina Nazarko, Iga Dziewińska, Weronika Świder, Alex Glód, Marcel Woźniak, Filip Carkowski i Tymoteusz Kobiółka. Drużynowo Rekiny uplasowały się w pierwszej dziesiątce.

W skromniejszym składzie walczył MKS. Dwie zawodniczki Czesława Babiara zajęły dobre miejsca – Maja Rachalska (5. na 100 m i 7. na 50 grzbietowym oraz 8. na 50 m dowolnym) i Ashley Dorocka-Jach (9. na 50 m klasycznym). Dalsze lokaty – Aniela Stojowska, Maja Podstawka i Hanna Mleczo.

BILARD

Lider w odwrocie

Siódma kolejka SCB Ligi Amatorskiej przyniosła kilka ciekawych spotkań. Formę potwierdził Jakub Biłas, pokonując liderującego Krzysztofa Kadubca.

Po zaciętej walce wygrywali też Grzegorz Rozel, Marcin Lubieniecki i Bartłomiej Długosz. Ten ostatni podzielił się punktami ze Zbigniewem Resiem. Pewniejsze zwycięstwa odnieśli: Marcin Dzik, Wojciech Stawarczyk, Robert Keck, Grzegorz Jarocki, Maciej Bodziak, Paweł Kocan i Łukasz Szmyd.

Michał Florian – Marcin Dzik 1:7
Bartłomiej Długosz – Zbigniew Reś 7:6
Wojciech Stawarczyk – Tomasz Skóra 7:3
Grzegorz Rozel – Zbigniew Gilarski 7:5
Marcin Lubieniecki – Marcin Piotrowski 7:4
Robert Keck – Marek Rogos 7:3
Grzegorz Jarocki – Benjamin Wilk 7:2
Jakub Biłas – Krzysztof Kadubiec 7:5
Maciej Bodziak – Jarosław Dzedzic 7:3
Paweł Kocan – Paweł Martowicz 7:1
Łukasz Szmyd – Janusz Wojnarowski 7:3

UNIHOKEJ

Tym razem dublet ILO

Zmiana ról w Sanockiej Lidze Kobiet – kolejkę nr 3 wygrały zawodniczki ILO, pokonując zarówno ILO, jak i najlepsze w poprzednich seriach Wilki.

Do zwycięstw w obydwu meczach licealistkom z „Jedynki” wystarczyły po 2 gole – najpierw dublet ustrzeliła Joanna Czubek, a potem Daniela Proć. Wcześniej rozegrano pojedynek „Dwójki” z „Watahą”, zakończony remisem. Dzięki minimalnie lepszej różnicy bramek w mini-tabelce tej kolejki unihokeistki ILO uplasowały się wyżej od broniących tytułu zawodniczek Wilków.

WILKI – ILO 2:2.
Bramki: Osękowska, Kanciak – Burnat, Pietrzycka.
ILO – ILO 1:2
Bramki: Pietrzycka – Czubek 2.
WILKI – ILO 0:2
Bramki Proć 2.

Kolumnę opracował:
BARTOSZ BŁĄŻEWICZ

WĘDKARSTWO

Złoto dla Koła nr 1

Pierwsza drużyna Koła nr 1 zdobyła złoty medal 3. Spinningowych Teamowych Mistrzostw Okręgu Krośnieńskiego, które rozegrano na Zalewie Myczkowieckim.

Piotr Balda i Piotr Lassota okazali się najlepszymi mimo problemów ze sprzętem – w pierwszej turze przez awarię aparatu udało im się sfotografować tylko 7 z 18 złowionych pstrągów, a efektem było 3. miejsce w sektorze. W drugiej części zawodów zajęli 2. pozycję (9 ryb), co ostatecznie wystarczyło do zwycięstwa. Tytuł wicemistrzowski zdobyła łączona ekipa Koła nr 2 (Łukasz Kolarz) i Rafinerii Jasło. Miejsce 8. zajął drugi zespół „Jedynki” (Piotr Kucharski i Andrzej Więckowicz), a 9. łączony skład Koła nr 1 (Paweł Kuzio) i Balatonu Krosno.

Piotr Balda (z prawej) i Piotr Lassota wywalczyli tytuł mistrzowski dla Koła nr 1

